

๒๔
สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การออกแบบเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้เรื่องสมาธิ
WEBSITE DESIGN FOR MEDITATION LEARNING

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศศิลป์ ภาควิชานิตศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้เรื่องสมาธิ
WEBSITE DESIGN FOR MEDITATION LEARNING

นาย พิพิช ราहुล
Mr. PIPICH RAHULE

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... ทรงศิริ พันธุเสวี วันที่..... 30 มีนาคม 2550
(อาจารย์ทรงศิริ พันธุเสวี)

หัวหน้าภาควิชา..... วันที่..... ๕ มี.ค. ๕๐
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การออกแบบเว็บไซต์เพื่อการให้ความรู้เรื่องสมาธิ WEBSITE DESIGN FOR MEDITATION LEARNING
ชื่อ	นายพิพิช ราหุล
รหัสนักศึกษา	๔๖๐๒๐๓๒๗
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	๒๕๔๘
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ทรงศิริ พันธุเสวี

บทคัดย่อ

พระพุทธศาสนาเป็นรากฐานทางชีวิตและสังคมของคนไทยมาช้านาน หากแต่ปัจจุบันได้เสื่อมเลือนหายไปและมีร่องรอยจากการกระทำของผู้ที่มีใช้พระพุทธสาวกโดยแท้ แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้ประโยชน์และความสำคัญน้อยลงแต่อย่างใด การทำสมาธินับเป็นพื้นฐานในการฝึกจิตใจของมนุษย์ที่สามารถเริ่มทำได้ตั้งแต่ตอนร่างกายยังแข็งแรงและสติสมบูรณ์ เพื่อขัดเกลาจิตใจให้หายหยาบกระด้าง และยังเป็นที่พักพิงผ่อนคลายให้แก่จิตใจได้สงบ เสริมประสิทธิภาพในการทำงาน ทั้งในชีวิตประจำวันและในการทำงานเฉพาะทางได้อย่างไม่มีข้อแม้ คนโบราณมักส่งลูกหลานให้ไปบวชเรียนเมื่อถึงวัยอันควร ทั้งนี้นอกจากจะได้บุญได้ อานิสงค์แล้ว ยังเป็นกุศโลบายปลูกฝังให้มีสติและสมาธิ และพร้อมที่จะครองไว้อย่างดีในการใช้ชีวิต

เว็บไซต์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสมาธิจึงได้เกิดขึ้นมาจากความคิดพื้นฐานเหล่านี้ วัตถุประสงค์คือการเผยแพร่ความรู้พื้นฐานทางสมาธิ ในรูปแบบที่สมัยใหม่และสากลมากขึ้น ขจัดทิ้งความคิดขึ้นสนิมเดิมๆ ที่หลงคิดกันไปเอง สร้างความเข้าใจในหลักสมาธิผ่านทางสื่อโซเชียลที่ก้าวหน้าไปพร้อมกับยุคสมัย ให้คนหนุ่มสาวในวัยที่ไม่สนใจเข้าใจอย่างถ่องแท้ให้หยุดและหันมาสนใจ ด้วยรูปแบบที่สร้างความน่าสนใจและดึงดูดในการทำความเข้าใจ เว็บไซต์มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความสนใจต่อการใฝ่รู้ในด้านการพัฒนาตน และเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่งานต่างๆ ในอนาคต โดยพึ่งพิงเนื้อหาอันเป็นคุณประโยชน์มหาศาลในทางพุทธศาสนา และยังคงธำรงการดำเนินงานพุทธศาสนาให้เจริญสืบต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพันธ์จีนนี้ไม่อาจลุล่วงลงได้หากไม่มีบุคคลต่างๆ คอยให้คำปรึกษา ให้ข้อมูล ดิชม
อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือให้กำลังใจ จนทำให้ศิลปินพันธ์ของข้าพเจ้าสำเร็จลุล่วงด้วยดี
ขอขอบคุณคุณบิดามารดา ที่ให้กำเนิดเลี้ยงดู สั่งสอน ให้กำลังใจ และห่วงใยเสมอมา
ขอขอบคุณพระพุทธศาสนาและเนือนาบุญแห่งโลก
ขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มอบโอกาสในการ
ศึกษาหาความรู้แก่ข้าพเจ้า และประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้ โดยคณาจารย์ที่นำเคารพนับถือ
และเชี่ยวชาญงานตลอดระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา
ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ทรงศิริ พันธุเสวี และคณาจารย์ทุกท่าน ที่คอยแนะนำ
ติชมงานของข้าพเจ้าอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย เปื่อหน่าย อีกทั้งสอนวิชาการในศาสตร์และศิลป์
ทั้งหลายทั้งปวงแก่ข้าพเจ้า
ขอขอบคุณบรรพคณาจารย์โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่สั่งสอนประสิทธิ์
ประสาทวิชาจนสร้างโอกาสที่ดีมากมายแก่ตัวข้าพเจ้าเอง
ขอบคุณเพื่อนๆ ภาควิชาศิลปะศิลป์ ที่เป็นเพื่อนที่ดี และให้กำลังใจ คำแนะนำติชมกัน
เสมอมา

คำนำ

ปัจจุบันเว็บไซต์เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมจากหลายๆองค์กร เนื่องจากด้วยศักยภาพในการนำเสนอข้อมูล และสามารถโต้ตอบกับผู้ที่เข้าชมได้อย่างหลากหลาย การเข้าถึงในปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ทุกเพศทุกวัย อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ปรับเปลี่ยนความเร็วขึ้นต่ำมากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่เนื้อที่ของพื้นที่ข้อมูลในอินเทอร์เน็ตก็เพิ่มสูงขึ้นมหาศาลอย่างก้าวกระโดดด้วยเช่นกัน เช่นนี้เองเป็นสาเหตุของความก้าวหน้าทางด้านข้อมูลสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต

เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ผลักดันความก้าวหน้าให้ชาวออกไป แต่นับวันสิ่งเหล่านี้จะยิ่งบั่นทอนความเป็นตัวตนและรากเหง้าต่างๆลงไปทุกวัน สมบัติในชีวิตมนุษย์สั้นลง แต่ละคนต่างมีเวลาให้กับตนเองน้อยเหลือเกิน บางคนบอกไม่มีเวลา แต่กลับมีเวลาใช้ไปกับสิ่งต่างๆ ทั้งอินเทอร์เน็ตหรืออื่นๆ โดยที่ไม่สนใจโยคีถึงสติสัมปชัญญะ ทำให้คิดได้เหมือนกันว่าเว็บไซต์จึงนับว่าเป็นอาวุธแห่งความรู้ที่สำคัญ หากแต่ใช้ไม่ดีก็จะเข้าตัวผู้ใช้เอง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ได้ยกเอาวิธีการทำสมาธิของพระพุทธศาสนามาช่วยเนื้อหาและสร้างเป็นเว็บไซต์ที่ให้ความรู้ข้อมูล เนื้อหาถูกทำให้เข้าถึงได้ง่ายขึ้น มีทิศทาง เหมาะแก่ผู้ที่เริ่มสนใจหรือต้องการศึกษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ตน ก่อนจะลงเนื้อหาที่ซับซ้อนต่อไป ซึ่งผู้ออกแบบได้รวบรวมเนื้อหาวิชาการออกแบบ และนำความรู้ที่ได้จากข้อมูลและการเรียนรู้ในสถาบันตลอดระยะเวลา ๔ ปี ทั้งหมดถ่ายทอดลงในศิลปนิพนธ์นี้ หากมีข้อผิดพลาดล่วงเกินประการใด ใช้สิ่งใดไม่เหมาะสม ก็ต้องขอขมาและขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

พิพิช ราหุล
ผู้จัดทำ

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทนำ	ด
การออกแบบเว็บไซต์การทำสมาธิ	
ความเป็นมาของการออกแบบ	
วัตถุประสงค์ของการออกแบบ	
ขอบเขตของการออกแบบ	
แนวทางของการออกแบบ	
บทที่ ๑ – การทำสมาธิ	๕
ประวัติความเป็นมา	
วิธีการฝึกสมาธิ	
การเจริญสมาธิ	
กรรมฐาน ๗ หมวดและวิธีเจริญ	
บทที่ ๒ – การออกแบบเว็บไซต์และมัลติมีเดีย	๒๒
สื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ และมัลติมีเดีย	
ประโยชน์ที่ได้รับจากเว็บไซต์	
ระบบมัลติมีเดีย	
การสร้างมัลติมีเดียด้วยกราฟิกชนิดต่างๆ	
หลักการออกแบบเว็บไซต์	
บทที่ ๓ – วิเคราะห์ข้อมูล	๓๒
แนวทางการออกแบบสื่อต่างๆที่เกี่ยวกับสมาธิ	
กลุ่มเป้าหมายและแนวคิดในการออกแบบ	
บทที่ ๔ – ขั้นตอนการออกแบบ	๓๓
บทที่ ๕ – ผลงานจริง	๔๖
บทสรุปและข้อเสนอแนะ	๕๖
บรรณานุกรม	๕๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
๑.๑ - ตารางจัดชั้นความสำเร็จในกรณีฐานต่างๆ	๕
๒.๑ - การจัดองค์ประกอบทั้งหมดไว้ตรงกลาง	๓๐
๒.๒ - การวางยึดไว้กับมุมใดมุมหนึ่ง	๓๐
๒.๓ - การกระจายตำแหน่งต่างๆอย่างสมดุล	๓๐
๒.๔ - แยกระยะไว้เป็นส่วนๆอย่างมีจังหวะ	๓๐
๒.๕ - สอดคล้องกับหลักการอ่านแบบสากล	๓๐
๒.๖ - การวางโดยถ่วงน้ำหนักให้สมดุล	๓๐
๒.๗ - ใช้พื้นที่ว่างเพื่อเน้นองค์ประกอบ	๓๐
๒.๘ - ส่วนรายละเอียดไว้ด้านล่างหัวข้อ	๓๐
๓.๑ - ๓.๗ - รูปแบบสิ่งพิมพ์ต่างๆ	๓๒
๓.๘ - รูปแบบการจัดหน้าของสิ่งพิมพ์	๓๓
๓.๙ - รูปแบบเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูล (กระดาษ)	๓๓
๓.๑๐ - รูปแบบเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูล (เว็บ)	๓๔
๔.๑ - โลโก้ที่ออกแบบในขั้นแรก	๓๖
๔.๒ - โลโก้ที่ออกแบบในขั้นที่สอง	๔๐
๔.๓ - โลโก้ที่ออกแบบครั้งที่สาม	๔๐
๔.๔ - โลโก้ที่ใช้งานจริง	๔๑
๔.๕ - แบบร่างไอคอนต่างๆ	๔๑
๔.๖ - ไอคอนในหน้าหลัก	๔๒
๔.๗ - ไอคอนในหน้าสไลด์ ๑๐	๔๒
๔.๘ - ไอคอนในหน้าสภาวะ ๑๐	๔๓
๔.๙ - ไอคอนกลับไปหน้าก่อน-เปิดหน้าต่อไป	๔๓
๔.๑๐ - แบบร่างหน้าเว็บ	๔๔
๔.๑๑ - หน้าเมนูสมาธิในขั้นแรก	๔๔
๔.๑๒ - แบบร่างหน้าหลัก	๔๕
๔.๑๓ - แบบร่างหน้าติดต่อ	๔๕

๕.๑ – ขณะกำลังโหลดข้อมูล	๔๖
๕.๒ – หน้าขอขมาลาโทษ	๔๖
๕.๓ – การเปลี่ยนแปลงสู่หน้าหลัก	๔๗
๕.๔ – การเปลี่ยนไปยังหน้า ๗ หมวดกรรมฐาน	๔๘
๕.๕ – หน้าอรรถะของนิวรรณ์ ๕	๔๘
๕.๖ – หน้าอรรถะของจรีต ๖	๔๘
๕.๗-๕.๑๗ – หน้ากลินิตต่างๆ ทั้ง ๑๐	๔๙
๕.๑๘-๕.๒๕ – หน้าสุภะ ๑๐	๕๑
๕.๓๐ – หน้าอนุสติ ๑๐	๕๓
๕.๓๑ – หน้าอัปมัญญา ๔ (พรหมวิหาร ๔)	๕๓
๕.๓๒ – หน้าอาหารปฏิกูลสัจญา	๕๓
๕.๓๓ – หน้าจตุธาตวัญฐาน	๕๔
๕.๓๔ – หน้าอรุณ ๔	๕๔
๕.๓๕ – หน้าติดต่อกับ	๕๕

บทนำ

การออกแบบเว็บไซต์เพื่อการทำสมาธิ

ความเป็นมาและความสำคัญของการออกแบบ

สมาธิ ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของคนทุกคน บทบาทของสมาธินั้นจะมีมากน้อยแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลเองและการฝึกฝนเป็นสำคัญ ในสมัยอดีต การทำสมาธิถือเป็นเรื่องทั่วไปที่คนทุกคนควรจะทำเป็นประจำ นอกเหนือไปจากการสั่งสอนปลูกฝังให้ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและน้อมนำไป แต่มาในสมัยปัจจุบันนี้ เวลาเป็นเครื่องชี้วัดอะไรหลายๆอย่างในโลก หลายสิ่งล้วนต้องใช้ความแม่นยำและสมาธิอย่างมาก ปัญหาสังคมมากมายเกิดขึ้นเพราะการขาดสมาธิ และผู้คนในสังคมเริ่มตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงบางอย่างทางสังคมที่ขาดสมาธิไป

เว็บไซต์เพื่อการทำสมาธิจึงถือกำเนิดขึ้น จากแนวทางการออกแบบที่คำนึงถึงการลดปัญหาสังคมในวงกว้างจากตัวบุคคลเป็นหลัก แม้จะเป็นการโยนแห่สู่ลงไปเพื่อแก้ไขปัญหา แต่นั่นก็เป็นที่แน่นอนว่าถ้าเทียบกับสัดส่วนประชากรที่สามารถเข้าถึงสื่อประเภทเว็บไซต์ได้โดยเฉลี่ยที่มากมายถึงหลักล้านคน ก็ย่อมสามารถเข้าช่วยปลูกฝังผู้คนในสังคมให้หายกังวลและพร้อมที่จะแก้ปัญหาในชีวิตด้วยปัญญามากขึ้น

นอกเหนือจากนั้น ประโยชน์ที่ได้คือตัวบุคคลเองยังพร้อมที่จะรับมือกับปัญหาด้วยสติที่สมบูรณ์และลงมือแก้ไขปัญหาคด้วยสมาธิอย่างไม่ย่อท้อ ทั้งยังเป็นพุทธศาสนูปัชโยชน์ในการสืบสานศาสนาต่อ ทำนุบำรุงรักษาให้ยาวนานสืบไป...

วัตถุประสงค์ของการออกแบบ

๑. เป็นจุดเริ่มต้นในการเข้าหาสมาธิจากสารัตถะเกี่ยวกับสมาธิที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ
๒. เป็นแหล่งเผยแพร่วิธีการทำสมาธิอีกทางหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ
๓. เป็นแนวทางการแก้ปัญหาสังคมทางอ้อม ชัดเจนจิตใจคน
๔. เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบและประยุกต์ในงานออกแบบเว็บไซต์โดยสอดคล้องกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการออกแบบ

เว็บไซต์มีขอบเขตในการออกแบบดังนี้.

ความเป็นมาของการทำสมาธิ

รูปแบบของการทำสมาธิ — แบ่งออกได้เป็น ๗ หมวดหมู่ ๔๐ วิธีการ ตามหลัก
พุทธศาสนา คือ

- กสิณ ๑๐ (ปรุวิกสิณ, อาโปกสิณ, เตโชกสิณ, วาโยกสิณ, นีลกสิณ, ปิตกสิณ, โลหิตกสิณ, โอทาทกสิณ, อาโลกสิณ , อากาสกสิณ)
- อสุภะ ๑๐ (อุทฺธมาตกอสฺภะ, วินีลกอสฺภะ, วิปฺพพกอสฺภะ, วิจฺฉิททกอสฺภะ, วิกขยิตกอสฺภะ, วิกขิตตกอสฺภะ, หตฺวิกขิตตกอสฺภะ, โลหิตกอสฺภะ, ปุพฺพกอสฺภะ, อัญฺชีกอสฺภะ)
- อนุสติ ๑๐ (พุทธานุสติ, ธัมมานุสติ, สังฆานุสติ, สีลानุสติ, จาคานุสติ, เทวตานุสติ, มรณสติ, กายคตาสติ, อานาปานสติ, อุปสมาสติ)
- พรหมวิหาร ๔ / อัปมัณฺญา ๔ (เมตตาพรหมวิหาร, กรุณาพรหมวิหาร, มุทิตาพรหมวิหาร, อุเบกขาพรหมวิหาร)
- อหारेปฏิกุลสัณฺญา
- จตุราศฺววิภูษาน (ธาตุดิน, ธาตุน้ำ, ธาตุลม, ธาตุไฟ)
- อรูป ๔ (อากาสานัญญาขตนะ, วิญญาณัญญาขตนะ, อากิญจัญญาขตนะ, เนวสัณฺญานาสนัญญาขตนะ)

หน้าติดต่อ และลิงค์ของเว็บไซต์ที่สามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้

แนวทางในการบรรลุเป้าหมาย

๑. ศึกษาข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

- ด้านเนื้อหา โดยการเก็บรวบรวมจากหนังสือและสื่อต่างๆ
- ด้านรูปแบบการออกแบบ ที่จะเอามาประยุกต์ใช้เพื่อเลือกแนวทางที่เหมาะสมที่สุด
- ด้านเทคนิคการสร้างมัลติมีเดียและเว็บไซต์

๒. วิเคราะห์และสรุปข้อมูล

- สรุปเนื้อหาที่จะใช้ในเว็บไซต์
- วิเคราะห์ประเด็นการออกแบบเพื่อความเหมาะสมกับเนื้อหา

๓. ขั้นตอนของการออกแบบ

- เขียนแผนงานทั้งหมดเป็น Site map ที่แน่นอนและแบ่งรายละเอียดของเนื้อหา
- Sketch แบบร่างในส่วนต่างๆ ของ Webpage เพื่อวางแผนและพิจารณาความเหมาะสมก่อนสร้างผลงานจริง

๔. ปฏิบัติงานจริง โดยนำข้อมูลที่ได้จัดสรรไว้ และ Sketch design มาสร้างงานจริงด้วยโปรแกรมที่เกี่ยวข้อง เช่น Illustrator, Photoshop, Flash และอื่นๆ ตามความเหมาะสมของเทคนิค

บทที่ ๑

การทำสมาธิ

ประวัติความเป็นมาของการทำสมาธิ

การฝึกสมาธิมีมาตั้งแต่โบราณกาล จากหลักฐานเก่าๆพบว่ามีมาตั้งแต่สมัยก่อนพระเวท (Pre-vedic Period) คือประมาณสมัยอารยธรรมโมहनโจ-ดาโร (Mohenjo-daro) ซึ่งเป็นอารยธรรมเก่าแก่แถบลุ่มน้ำสินธุ นักประวัติศาสตร์สันนิษฐานว่า อารยธรรมโมहनโจ-ดาโรมีมากกว่า ๕,๗๓๐ ปีมาแล้ว

ก่อนสมัยพุทธกาลก็มีการฝึกสมาธิ ตามชาติต่างๆมีปรากฏมากมายที่พระโพธิสัตว์ออกบำเพ็ญพรตกับฤาษี ได้ญาณ ได้อภิญญา แม้มีไซ้พระโพธิสัตว์ก็ฝึกสมาธิจนได้ผลต่างๆ เป็นต้น

สมัยพุทธกาล (๘๐ ปีก่อนพุทธศักราช) เมื่อพระพุทธเจ้ายังไม่ตรัสรู้และกำลังแสวงหาโพธิญาณในชาติสุดท้าย ทรงออกไปศึกษาขังสำนักของอาฬารดาบส กาลามโคตร และได้บรรลุอภิญญาขณฺฑนญาณเท่ากับ อาฬารดาบสผู้เป็นอาจารย์ จากนั้นก็ได้ไปศึกษาขังสำนักของอุททกดาบส รมบุตร ผู้ซึ่งได้สมาบัติ ๘ คือได้

เนวสัณฺญาณาสัณฺญาณขณฺฑนญาณ สูงกว่าอาฬารดาบส กาลามโคตร ไปอีกหนึ่งขัง พระพุทธองค์ทรงศึกษาอยู่ในสำนักของอุททกดาบสได้ไม่นานก็ได้บรรลุสมาบัติ ๘ มีความรู้เทียบเท่าอุททกดาบสผู้เป็นอาจารย์ (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๓, ๒๕-๒๕ : ๓๓๖-๓๓๘) นี่เป็นหลักฐานยืนยันว่าการทำสมาธิมีมาตั้งแต่ก่อนพุทธกาล

สมัยปัจจุบัน มีการนิยมฝึกสมาธิแพร่หลายมากขึ้น โดยเฉพาะในประเทศตะวันตกได้เกิด ความสนใจในการฝึกสมาธิขึ้นมากมายซึ่งจะสัมพันธ์กับปัญหาทางจิตใจ คือเมื่อมีความเจริญทาง วัตถุแล้วทำให้เกิดปัญหาทางจิตใจ ความวุ่นวายยุ่งเหยิง แยกแยก เต็มด้วยกระวนกระวายใจ ความทุกข์กังวล ทำให้หันมาแก้ปัญหาลทางจิตใจ เกิดการนิยมฝึกสมาธิ มีการสอนแพร่หลายมากขึ้น มีผู้นำการฝึกสมาธิไปจากประเทศตะวันออก โดยนำไปจากศาสนาต่างๆ เช่น ฮินดู พระพุทธศาสนา ทั้งนิกายเซ็น, วัชรญาณ การฝึกสมาธิจึงเฟื่องฟูมากในประเทศตะวันตก เกิดลัทธิใหม่ๆขึ้นมาอีก นอกจากนี้ยังมีการฝึกสมาธิเพื่อสนองจุดประสงค์หรือความต้องการของคนปัจจุบัน มีการตั้งเป็น สำนัก เช่น T.M. (Transcendental Meditation) ซึ่งมีชื่อเสียงมากมายในขณะนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๑ **สิ่งที่ไม่ใช่สมาธิ** สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้ไม่ใช่สมาธิแต่เป็นศัตรูของสมาธิ เป็นสิ่งที่ต้องกำจัดทิ้งจึงจะเกิดสมาธิ หรือจะพูดว่าเป็นสิ่งที่ต้องกำจัดด้วยสมาธิก็ได้ สิ่งนี้เรียกว่า “นิรวรณ” พระราชวรมุนี (ประยูรช ษยุด โค) ให้ความหมายดังนี้

นิรวรณ แปลว่าเครื่องกีดกัน เครื่องขัดขวาง แปลตามหลักวิชาว่า สิ่งทีคิดขวางการทำงานของจิต สิ่งทีขัดขวางความดีของจิต สิ่งทีทอนกำลังปัญญา หรือแสดงความหมายให้เป็นวิชาการยิ่งขึ้นว่า สิ่งทีกั้นจิตไม่ให้ก้าวหน้าในกุศลธรรม ธรรมฝ่ายชั้วทีกั้นจิตไม่ให้บรรลุความดี หรือกุศลธรรมทีทำจิตให้เศร้าหมองและทำปัญญาให้อ่อนกำลัง (พระราชวรมุนี ๒๕๒๕ ก : ๘๒๘)

นิรวรณมี ๕ อย่าง คือ

๑. **กามฉันทนิรวรณ** ความพอใจในกาม ความเพ่งเลงอยากได้ หมายถึงอยากได้กามคุณทั้ง ๕ คือ รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ ทีน่าปรารถนา นำไคร่ นำพอใจ เป็นกิเลสพวกโลภะ จิตทีถูกล่อด้วยอารมณ์ต่างๆ คิดอยากได้โน่นนี่ ไม่อาจเป็นสมาธิ

๒. **พยาบาทนิรวรณ** ความขัดเคืองแค้นใจ ได้แก่ ความขัดใจ แค้นเคือง เกลียดชัง ความผูกใจเจ็บ การมองในแง่ร้าย การคิดร้าย การมองเห็นผู้อื่นเป็นศัตรู ตลอดจนความโกรธ หงุดหงิด ฉุนเฉียวขัดใจ ย่อมไม่อาจเป็นสมาธิ

๓. **ถีนมิตถนิรวรณ** ความหดหู่และเซื่องซึม แยกเป็น ถีนะ ความหดหู่ ห่อเหี่ยว ถดถอย ระย่อ ท้อแท้ ความซบเซาเหงาหงอย ทีเป็นอาการของจิตใจ กับ มิตถะ ความเซื่องซึม เฉื่อยเฉา วังเวงหาหวานอน โง่งว่งอืดอาด มึนมัวต้อตัน ทีเป็นไปทางกาย จิตยอมไม่เป็นสมาธิ

๔. **อุทธัจจกุกกัจจนิรวรณ** ความฟุ้งซ่านเดือดร้อนใจ แยกเป็น อุทธัจจะ ความทีจิตฟุ้งซ่าน ไม่สงบ กับ กุกกัจจะ ความวุ่นวายใจ เดือดร้อนใจ กลุ้มใจ กังวลใจ ย่อมไม่เป็นสมาธิ

๕. **วิจิกิจฉานิรวรณ** ความลังเลสงสัย ได้แก่ ความเคลือบแคลงไม่แน่ใจ สงสัย เกี่ยวกับพระศาสดา พระธรรม พระสงฆ์ เกี่ยวกับสิกขา เป็นต้น พุดสั้นๆว่า คลางแคลงในกุศลธรรมทั้งหลาย เมื่อลังเล ย่อมไม่อาจเป็นสมาธิ

๑.๒ **ลักษณะของจิตทีเป็นสมาธิ** จิตทีเป็นสมาธิหรือมีคุณภาพดีมีสมรรถภาพสูง มีลักษณะดังนี้

๑. แข็งแรง มีพลังมาก เหมือนกระแสน้ำทีถูกควบคุมให้ไปทางเดียว

๒. ราบเรียบ สงบช้ง เหมือนสระน้ำทีไม่มีลมต้อง ไม่กระเพื่อมไหว

๓. ไส กระจ่าง เหมือนน้ำสงบ ผุ่นตะกอนนอนกัน

๔. นุ่มนวล ควรแก่งาน หรือเหมาะแก่การใช้งาน เพราะไม่เครียด ไม่กระด้าง ไม่วุ่น

ไม่ขุ่นมัว ไม่สับสน ไม่เร้าร้อน ไม่กระวนกระวาย

๑.๓ **ระดับของสมาธิ** ในชั้นอรรถกถา ท่านแยกสมาธิออกเป็น ๓ ระดับ คือ

๑. **ขณิกสมาธิ** สมาธิชั่วขณะ เป็นสมาธิขั้นต้น ซึ่งคนทั่วไปอาจใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่การงานให้ได้ผลดี และจะใช้เป็นจุดตั้งต้นในการเจริญวิปัสสนาก็ได้

๒. **อุปจารสมาธิ** สมาธิเฉียดๆ หรือสมาธิจวนจะแน่วแน่ เป็นสมาธิขั้นระงับนิวรณ์ได้ ก่อนที่จะเข้าสู่ภาวะแห่งฌาน

๓. **อัปนาสมาธิ** สมาธิแน่วแน่ เป็นสมาธิระดับสูงสุด ซึ่งมีในฌานทั้งหลาย ถือว่าเป็นผลสำเร็จที่ต้องการของการเจริญสมาธิ

๒. อิทธิบาท ๔ ตัวสำคัญในการสร้างสมาธิ

แปลว่า ธรรมเครื่องให้ถึงความสำเร็จ หรือแปลง่ายๆว่า ทางแห่งความสำเร็จ มี ๔ อย่าง คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา ดังนั้นสมาธิที่ได้มาในแต่ละอย่างจึงแบ่งไปตามอิทธิบาทดังนี้

๑. **ฉันทสมาธิ** คือ สมาธิเกิดจากความพอใจในสิ่งที่ทำ ใฝ่รักที่จะบรรลุงาน

๒. **วิริยสมาธิ** คือ สมาธิเกิดจากความเพียร ได้แก่ ความกล้าหาญ บากบั่น ใจสู้

๓. **จิตตสมาธิ** คือ สมาธิเกิดจากความคิดจดจ่อ

๔. **วิมังสาสมาธิ** คือ สมาธิที่เกิดจากการไตร่ตรอง ใช้ปัญญาพิจารณา

๓. ขอบเขตความสำคัญของสมาธิ

๑. **ประโยชน์ของสมาธิ** อยู่ที่นำมาใช้เป็นที่ทำการสำหรับให้ปัญญาปฏิบัติกิจการอย่างได้ผลดีที่สุด และสมาธิที่ใช้เพื่อการนี้ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นขั้นที่เจริญถึงที่สุด

๒. ฌานต่างๆทั้ง ๘ ขั้น แม้จะเป็นภาวะจิตที่ลึกซึ้ง แต่ในเมื่อเป็นผลของกระบวนการปฏิบัติที่เรียกว่า สมถะ อย่างเดียวแล้ว ยังเป็นเพียงโลกียะเท่านั้น จะนำไปปะปนกับจุดหมายของพุทธธรรมหาได้ไม่

รูปแบบของการทำสมาธิ

รูปแบบของการฝึกสมาธิ คือ วิธีปฏิบัติที่แยกออกไปเป็นเทคนิคหรือกลวิธีต่างๆ ในการที่จะทำให้เกิดเป็นสมาธิขึ้นมาได้ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนการฝึกสมาธิแต่ละคนก็จะกำหนดรูปแบบต่างๆ ของตัวเองขึ้นมา เช่น ให้นั่ง ให้ยืน ให้เดินหรือให้เพ่งอะไรต่างๆ และนอกจากจะต่างกันตรงอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแล้วยังต่างกันตรงอุปนิสัยที่เรียกว่า จริต ของผู้ปฏิบัติอีกด้วย กล่าวคือ ผู้ปฏิบัติแต่ละคน อาจจะมีอุปนิสัยต่างๆกัน ถูกกับวิธีปฏิบัติอย่างหนึ่ง ไม่ถูกกับวิธีปฏิบัติอีกอย่างหนึ่ง เป็นต้น

รูปแบบต่างๆ ของการฝึกสมาธิ เช่น ในพระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท การนั่งสมาธิให้นิ่งโดยเอาขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย ส่วนนิคายเซนของญี่ปุ่นให้นั่งเอามือชนกัน ไม่ซ้อนกัน คั่งนี้เป็นต้น รูปแบบนี้แล้วแต่จะกำหนดขึ้นมา ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนว่าตัวเองมีประสบการณ์อย่างไร มีความถนัดด้านใด แล้วนำมาสอนลูกศิษย์ แต่บางครั้งอาจารย์ก็กำหนดรูปแบบขึ้นมาหลายๆแบบเพื่อให้เหมาะกับคนจริตต่างๆ แต่เมื่อสรุปแล้ว ทุกคนหากปฏิบัติถูกต้องจะมีหลักการเดียวกัน คือทำอย่างไรให้จิตมาอยู่กับสิ่งๆหนึ่งได้ รูปแบบจึงเป็นเครื่องประกอบเพื่อจะให้หลักการสำเร็จได้

วิธีการฝึกสมาธิ

วิธีการฝึกสมาธิคือ การหาวัตถุอะไรสักอย่างหนึ่ง หรือหาอารมณ์สักอย่างหนึ่งมาฝึกให้จิตกำหนดแน่วแน่ และคอยดึงจิตให้อยู่กับสิ่งนั้น สิ่งเดียวอารมณ์เดียว ไม่ฟุ้งซ่าน

วิธีการในการเอาวัตถุหรืออารมณ์มาให้จิตกำหนด ก็เข้าหลักที่เรียกว่า ภาวนา (แปลว่า การเจริญ) คือเป็นสมาธิภาวนา (การเจริญสมาธิ) หมายถึง การฝึกให้จิตแน่วแน่อยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อสามารถฝึกจิตได้ดีขึ้นก็จะยึดอารมณ์นั้นไว้อย่างมั่นคง และภาพของสิ่งนั้นก็จะไปติดอยู่หรือแม่นยำอยู่ในจิตใจ มักจะเกิดนิมิตขึ้นมา ก็คือภาพที่เห็นในใจ สัมผัสกับสิ่งที่กำหนดยึดเอาไว้วันนั้น หรือเอาจิตจับอยู่นั้น จะเกิดอุคคหนิมิต และแม่นยำมากขึ้น จนกระทั่งเป็นภาพของสิ่งนั้น ซึ่งจะประณีตยิ่งขึ้น คือเป็นรูปที่ประณีตจนถึงขั้นเกิดปฏิภาณและสำเร็จผลถึงขั้นอัปนาสมาธิ เมื่อจิตแน่วแน่ถึงขั้นนี้ก็ จะเข้าถึงภาวะที่เรียกว่าฌาน

การเจริญสมาธิ

เบื้องต้นผู้ปฏิบัติจะต้องมีศีลบริสุทธิ์ก่อน เพราะศีลเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของสมาธิ เป็นเครื่องกั้นกรองกายวาจาให้สะอาดบริสุทธิ์และเชื่อมั่นในความบริสุทธิ์ของตน จึงไม่ฟุ้งซ่านวุ่นวายใจ จิตจึงปลอดโปร่ง สงบแน่วแน่เป็นสมาธิ

เมื่อศีลบริสุทธิ์แล้วจึงปฏิบัติ ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ตัดปณิโพร แปลว่า ตัดเครื่องผูกพันที่เป็นเหตุให้กังวลใจ
๒. เข้าหากัลยาณมิตร คือ ผู้ประกอบด้วยกัลยาณมิตรธรรม ๗ ประการ ดังนี้
 - ปิโย น่ารัก คือเข้าถึงจิตใจ สร้างความรู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง นำปรึกษา

- ครู นำเคารพ คือมีความประพฤติสมควรกับฐานะ ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ เป็นที่พึ่งได้ และปลอดภัย
- ภาวนีโย นำเจริญใจ คือมีความรู้จริง ทรงภูมิปัญญาแท้จริง และเป็นผู้ฝึกฝนและปรับปรุงตน อยู่เสมอ เป็นที่นำยกย่อง
- วัตถุประสงค์ให้ได้ผล คือพูดเป็น รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ รู้ว่าเมื่อไรควรจะพูดอะไร
- วจนกุชโหม ทนต่อถ้อยคำ หรือพร้อมที่จะรับฟังคำปรึกษาซักถามแม้จุกจิก ตลอดจนคำล่วงเกิน และคำตักเตือนวิพากษ์วิจารณ์
- คมภีรณฺจ กถํ กตฺตา แผลงเรื่องเล่าลึกได้ กล่าวชี้แจงเรื่องต่างๆที่ลึกซึ้งซับซ้อนให้เข้าใจได้
- โน ญฺฐานฺเน นิโยชเย ไม่แนะนำในทางเสื่อมเสียเรื่องเหลวไหลไม่สมควร

๓. รับหรือเรียนกรรมฐานที่เหมาะสมกับจริตของตน ก่อนอื่นต้องเข้าใจความหมายของกรรมฐานและจริตดังนี้

๑. กรรมฐาน เป็นคำที่พระอรธตถาจารย์นำมาใช้ ไม่มีในพระไตรปิฎก แยกได้เป็น ๒ คำ คือ กรรม แปลว่าการกระทำ ฐาน แปลว่าที่ตั้ง จึงแปลว่าที่ตั้งแห่งการทำงานของจิต กรรมฐานมีความหมายเป็นทางการว่า สิ่งที่ใช้เป็นอารมณ์ในการเจริญภาวนา หรืออุปกรณ์ในการฝึกอบรมจิต หรืออุบาย หรือกลวิธีเหนี่ยวนำสมาธิ

๒. จริยา แปลว่าความประพฤติปกติ หมายถึงพื้นเพของนิสัย ตัวความประพฤติเรียกว่า จริยา บุคคลผู้มีลักษณะนิสัยนั้นเรียกว่าจริต จริตประเภทใหญ่ๆ มี ๖ คือ

ราคจริต ผู้มีราคะเป็นความประพฤติปกติ รักสวยรักงาม ละมุนละไม ควรใช้กรรมฐานคู่ปรับคือ อสุภะ และ กายคตาสติ

โทสจริต ผู้มีโทสะเป็นความประพฤติปกติ ใจร้อน หงุดหงิด รุนแรง กรรมฐานที่เหมาะสมคือ เมตตา รวมถึงพรหมวิหารข้ออื่นๆและกสิณ โดยเฉพาะ วรรณกสิณ

โมหจริต ผู้มีโมหะเป็นความประพฤติปกติ เผลอ เหางซึม เงื่องงง งามาย ใครว่าอย่างไรก็เห็นคล้อยตาม กรรมฐานที่เกื้อกูลคือ อานาปานสติ

สัทธาจริต ผู้มีศรัทธาเป็นความประพฤติปกติ มีจิตซาบซึ้ง ชื่นบาน น้อมใจ เลื่อมใสโดยง่าย อนุสติ ๖ ข้อแรกใช้ได้หมด

ญาณจวิต ผู้มีความรู้เป็นความประพตูปกติ ใช้ความคิดพิจารณา และมองไปตามความจริง ธรรมเนียมที่เหมาะสมคือ มรณสติ อุปมานุสติ จตุรคฺววิภูฐาน อาหารปฏิภูกุสฺสญญา

วิตกกจวิต ผู้มีวิตกเป็นความประพตูปกติ ชอบครุ่นคิดวทวน นึกคิดจับจด ฟุ้งซ่าน แก้วด้วย อานาปานสติ หรือเพ็งกลิน

อย่างไรก็ตามคนมักมีจริตผสมหลายๆอย่าง ในการปฏิบัติสมาธิ นอกจากเลือกธรรมเนียมให้เหมาะกับจริตตนแล้ว แม้แต่สถานที่ บรรยากาศ หนทาง ของใช้อาหาร ท่านก็ยังแนะนำให้เลือกสิ่งที่เป็นสัปปายะ คือเกื้อหนุนเหมาะสมกันด้วย

กรรมฐาน ๕๐ นั้น นอกจากเหมาะกับจริตที่ต่างกันแล้ว ยังต่างกันโดยผลสำเร็จที่สามารถให้เกิดขึ้นสูงต่ำมากน้อยต่างกัน คือมีขอบเขตในการให้เกิดสมาธิระดับต่างๆไม่เท่ากัน ดังนี้

กรรมฐาน	จริตยาที่เหมาะสม					ระดับความสำเร็จ							
	ราตรจิต	โกลจจิต	ไมทจจิต	สัฏฐาจจิต	ญาณจจิต	วิตกกจจิต	ปฏิภาคนิมิต	อุปจารสมาธิ	ปฐมฌาน	ทุติยฌาน	ตติยฌาน	จตุตถฌาน	อรุปรุฌาน 4
ภสสิน ๑๐													
- วรณภสสิน ๔		x					๐	๐	๐	๐	๐	๐	
- ภสสินอื่น ๆ	x	x	x	x	x	x	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
อสุภะ ๑๐	x						๐	๐	๐				
อนุสติ ๑๐													
๖ ข้อแรก				x									
- อุปสมานุสติ					x								
- มรณสติ					x								
- กายคคาสติ	x						๐	๐	๐				
- อานาปานสติ			x			x	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
อัปมันัญญา ๔													
สามข้อแรก		x							๐	๐	๐		
- อุเบกขา		x							๐			๐	
อาหารปฏิภูกุสฺสญญา					x			๐					
จตุรคฺววิภูฐาน					x			๐					
อรุปรุ ๔													
- อากาสานัญญาายตนะ	x	x	x	x	x	x		๐				๐	1
- วิญญาณัญญาายตนะ	x	x	x	x	x	x		๐				๐	2
- อากิญจัญญาายตนะ	x	x	x	x	x	x		๐				๐	3
- เวนสัญญาณาสัญญาาย	x	x	x	x	x	x		๐				๐	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป ๑.๑ - ตารางจัดชั้นความสำเร็จในกรรมฐานต่างๆ

๔. อยู่ในวัดหรือวิหารที่เหมาะสมแก่การเจริญสมาธิ พึ่งหาวัดหรือวิหารที่เป็นสัปปายะสาระ คือเหมาะสมแก่กุลแก่การปฏิบัติ ส่วนวัดที่เหมาะสม คือเสนาสนะที่ประกอบด้วยองค์ ๕ อันได้แก่

๑. ไม่ไกลนัก ไม่ใกล้นัก ไปมาสะดวก
๒. กลางวันไม่พลุกพล่าน กลางคืนไม่อีกทึบ
๓. ปราศจากการรบกวนของขุง เหลือบ ลมแดด สัตว์เลื้อยคลาน
๔. เมื่อพักอยู่นั้นไม่ขัดสนปัจจัย ๔
๕. มีพระเถระผู้เป็นพหูสูตซึ่งจะสามารถสอบถามข้อธรรมให้หายสงสัยได้

๕. ปฏิบัติตามวิธีเจริญสมาธิ กรรมฐานแต่ละประเภทมีรายละเอียดวิธีการแตกต่างกัน แต่พอจะสรุปเป็นหลักการอย่างกว้างๆ ดังที่บางคัมภีร์แสดงไว้โดยการจัดเป็นภavana คือการเจริญหรือการฝึก ๓ ชั้น ได้แก่ บริกรรมภavana อุปจารภavana อัปนาภavana มีคำหนึ่งที่ต้องเข้าใจก่อนคือ นิमित

นิमित หรือ นิमितต์ คือเครื่องหมายให้จิตกำหนด หรือภาพที่เห็นในใจ ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งที่ใช้เป็นอารมณ์กรรมฐาน แบ่งเป็น ๓ อย่าง ตามลำดับความเจริญ คือ

บริกรรมนิमित แปลว่า นิमितขั้นเตรียม หรือเริ่มต้น ได้แก่ สิ่งใดก็ตามที่กำหนดเป็นอารมณ์ในการเจริญกรรมฐาน เช่น ดวงกสิณที่เพ่งดู ลมหายใจที่กำหนด หรือพุทธคุณที่กำหนดนึกในใจ เป็นต้น

อุคคหนินิมิต แปลว่านิमितที่ใจเรี่ยน หรือนิมิตติดตา ได้แก่ บริกรรมนิमितที่เพ่งจนเห็นแม่นยำ กลายเป็นภาพติดตาติดใจ

ปฏิภาคนิมิต แปลว่านิमितเสมือน นิमितคู่เปรียบเทียบ หรือนิมิตเทียบเคียง ได้แก่ นิमितที่เป็นภาพเหมือนของอุคคหนินิมิตนั่นเอง แต่ติดลึกเข้าไปอีกจนเป็นภาพที่เกิดจากสัญญาของผู้ที่ได้สมาธิจึงบริสุทธิ์จนปราศจากสี เป็นต้น และไม่มีมลทินใดๆ ทั้งสามารถนึกขยายย่อส่วนได้ตามต้องการ

นิमितสองอย่างแรกได้ทั่วไปในกรรมฐานทุกอย่าง แต่ปฏิภาคนิมิตได้เฉพาะในกรรมฐาน ๒๒ อย่าง ที่มีวัตถุสำหรับเพ่ง คือ กสิณ ๑๐ อสุภะ ๑๐ กายคตาสติ และอานาปานสติเท่านั้น (ดูตารางที่ ๑.๑)

ภavana ๓ ชั้น ได้แก่

๑. บริกรรมภavana การเจริญสมาธิขั้นเริ่มต้น ได้แก่การกำหนดถือเอานิमितในสิ่งที่ใช้เป็นอารมณ์กรรมฐาน พูดย่อๆว่า กำหนดบริกรรมนิमित เมื่อกำหนดกรรมฐานไปจน

๒. มองเห็นภาพติดตาติดใจแม่นยำก็เกิดเป็นอุคคหนิมิต จิตก็เป็นสมาธิขั้นต้นที่เรียกว่า
 ปรกกรรมสมาธิ หรือขณิกสมาธิ
๓. อุปจารภาวนา ได้แก่อาศัยปรกกรรมสมาธิ เอาจิตกำหนดอุคคหนิมิตต่อไป จนกระทั่ง
 แน่วแน่ แนบสนิทใจ เกิดเป็นปฏิภาคนิมิตขึ้น นิเวศน์ก็สงบระงับ จิตตั้งมั่นเป็นอุปจาร
 สมาธิ เป็นขั้นสูงสุดของกามวจร-สมาธิ
๔. อัปปนาภาวนา ได้แก่เสพปฏิภาคนิมิตที่เกิดขึ้นแล้วนั้นสม่ำเสมอด้วยอุปจารสมาธิ
 พยายามรักษาไว้ไม่ให้เสื่อมหายไปเสียโดยหลักเรณูสถานที่ บุคคล อาหาร เป็นต้น ที่ไม่
 เกื้อหนุนกัน เสพแต่สิ่งที่เกื้อหนุนในสมาธิ มี ๗ คือ

อवास - ที่อยู่
 โจร - ที่เที่ยวหาอาหาร
 ผัสสะ - การพูดคุย
 บุคคล
 โภชนะ
 อุตุ - ดินฟ้าอากาศ ธรรมชาติแวดล้อม
 อริยาบทที่ช่วยเสริม

กรรมฐานหลายอย่างสุขุม ละเอียด เป็นอารมณ์ลึกซึ้ง ไม่มีวัตถุสำหรับเพ่ง หรือสัมผัสด้วย
 กายได้ จึงไม่ขัดพอ จิตไม่สามารถแอบแนบคิดสนิทอยู่ได้นาน จึงไม่มีปฏิภาคนิมิต และให้ผลสำเร็จ
 ได้เพียงแต่อุปจารสมาธิ ส่วนกรรมฐานที่เป็นกรรมฐานหยาบ เพ่งดูหรือสัมผัสด้วยกายได้ กำหนดได้
 ชัดเจน จิตแนบสนิทตั้งอยู่ได้นาน ก็ทำให้เกิดปฏิภาคนิมิตด้วย และสำเร็จผลถึงอัปปนาสมาธิได้ทั้งนี้
 เป็นเรื่องแปลกเพราะอัปปมัญญา (พรหมวิหาร) ซึ่งแม้จะไม่มีปฏิภาคนิมิต เพราะไม่มีวัตถุ แต่มีสัตว์
 เป็นอารมณ์จึงขัดพอที่จะเป็นอัปปนาสมาธิได้

กรรมฐาน ๗ หมวดและวิธีเจริญ

กสิณ ๑๐

กสิณ ได้แก่วัตถุเพื่องูจิตให้เป็นสมาธิ กสิณมีสิบอย่าง คือ ปรฐวิกสิณ-กสิณดิน
 อาโปกสิณ-กสิณน้ำ เตโชกสิณ-กสิณไฟ วาโยกสิณ-กสิณลม นีลกสิณ-กสิณสีเขียว ปิตกสิณ-กสิณสี
 เหลือง โลหิตกสิณ-กสิณสีแดง โอทาทกสิณ-กสิณสีขาว อาโลกกสิณ-กสิณแสงสว่าง อากาศกสิณ-
 กสิณอากาศ(ที่ว่าง ช่องว่าง)

๑.๑ **ปรฐวิกสิณ** คือการเพ่งดูวงกลมซึ่งทำมาจากดินสีแดงล้วน ซึ่งผู้ปฏิบัติจะต้องเตรียม
 ด้วยตนเอง โดยหาดินที่มีสีแดงแดงแสงพระอาทิตย์เมื่อแรกขึ้น และเมื่อจะทำ พึงทำให้ที่ลับตา ที่สงัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำบัง อย่าทำในที่สัญญาไปมา ดินที่ได้มาพึงชำระให้บริสุทธิ์ แล้วจึงทำเป็นรูปวงกลม กว้าง ๑ คืบกับ ๔ นิ้ว และปิดกวาดสถานที่ให้โล่งสะอาด

เมื่อจะภาวนา ทำจิตใจให้ปลอดโปร่ง ให้นั่งบนตั่งที่มีขาสูงประมาณ ๑ คืบกับ ๔ นิ้ว นั่งให้ไกลดวงกมลสัก ๒ สอกคืบ นั่งในท่าขัดสมาธิ เท้าขวาทับเท้าซ้าย มือขวาทับมือซ้าย ตั้งกายให้ตรง หน้าหน้าเข้าหาดวงกมล นึกพิจารณาถึงโทษของกามคุณต่างๆ และยินดีในอุบายที่จะยกตนออกจากกามคุณ ระลึกถึงคุณพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ แล้วพึงทำจิตใจยินดีในพิธีการปฏิบัติ

รวบรวมสมาธิแล้วพึงลืมหาดวงกมล อย่าพิจารณาสิ พึงกำหนดในใจว่าสิ่งนี้เป็นเพียงแต่ดิน แต่ที่ดินนั้นจะละลายเสียไม่ได้ เพราะสีและดวงกมลเป็นอันเดียวกัน ดวงกมลก็เป็นอันคู่สีด้วย เหตุนี้จึงรวมสีกับดวงกมล นั้นเข้าด้วยกัน แล้วดวงกมลกับสีพร้อมๆกัน โดยกำหนดว่าเป็นดิน และบริกรรมว่า "ดินๆๆ" ดังนี้รำไปเป็นร้อยเป็นพันครั้ง...

ในขณะที่ปฏิบัติ อย่าลืมหาดวงกมลตลอดเวลา ให้ลืมหาดูนิคหนึ่ง แล้วหลับตาลงแล้วจึงลืมหาดูใหม่อีก จนกว่าจะได้อุคคหนิมิต เมื่อได้แล้วพึงตั้งจิตในอุคคหนิมิตนั้นแล้วกำหนดให้ยิ่งขึ้นไป

๑.๒ อาโปกมล คือการเพ่งดูน้ำหรือวงกลมน้ำ โดยดักน้ำใส่ภาชนะใส่น้ำในบาตร หรือขันน้ำให้เต็ม เสมอขอบปากบาตรหรือขันน้ำก่อนจะเริ่มการปฏิบัติ การปฏิบัตินั้นทำตามปฐวิกมล แต่เพียงเปลี่ยนคำบริกรรมเป็น "น้ำๆๆ"

๑.๓ เตโชกมล คือการเพ่งดูไฟหรือวงกลมไฟ เริ่ม จากการแต่งดวงกมล โดยผ้าพื้นไม้แก่นที่แห้งสนิทผึ่งแดดไว้ แล้วตัดเป็นท่อนๆ หอบไปสู่โคนไม้หรือมณฑปที่เหมาะสม ก่อไฟแล้วเจาะเสื่อลำแพนหรือแผ่นหนังหรือแผ่นผ้าเป็นวงกลม กว้างคืบสี่นิ้ว นำไปชิงหน้าไฟ ก่อนที่จะเริ่มการปฏิบัติ การปฏิบัตินั้นทำเหมือนกัน แต่เพียงเปลี่ยนคำบริกรรมเป็น "ไฟๆๆ"

๑.๔ วาโยกมล คือการเพ่งดูลมหรือวงกลมลม โดยให้ถือเอานิมิตในลม คือกำหนดเอายอดไม้ที่ไหวไปมา หรือกำหนดเอาลมที่พัดตักกายก็ได้ ก่อนจะเริ่มการปฏิบัติ การปฏิบัตินั้นทำเหมือนกัน แต่เพียงเปลี่ยนคำบริกรรมเป็น "ลมๆๆ"

๑.๕ นิลกมล คือการเพ่งสีเขียวหรือวงกลมสีเขียว โดยถือเอาสีเขียวของต้นไม้ดอกไม้ หรือธาตุสีหรือใช้สีเขียวทาลงบนวัสดุให้ได้ขนาดกว้างคืบสี่นิ้ว ก่อนจะเริ่มการปฏิบัติ การปฏิบัตินั้นทำเหมือนกัน แต่เพียงเปลี่ยนคำบริกรรมเป็น "สีเขียวๆๆ"

๑.๖ ปิตกมล คือการเพ่งสีเหลืองหรือวงกลมสีเหลือง โดยถือเอาสีเหลืองของต้นไม้ดอกไม้ หรือธาตุสีหรือใช้สีเหลืองทาลงบนวัสดุ กว้างคืบสี่นิ้ว ก่อนจะเริ่มการปฏิบัติ การปฏิบัตินั้นทำเหมือนกัน แต่เพียงเปลี่ยนคำบริกรรมเป็น "สีเหลืองๆๆ"

๑.๗ โลหิตกถิลิน คือการเพ่งดูสีแดงหรือวงกลมสี แดง โดยถือเอาสีแดงของต้น ไม้ดอกไม้ หรือ ธาตุสีหรือใช้สีแดงทาลงบนวัสดุ กว้างคืบสี่นิ้ว ก่อนจะเริ่มการปฏิบัติ การปฏิบัตินั้นทำ เหมือนกัน แต่เพียงเปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “สีแดงๆๆ”

๑.๘ โอทาทกถิลิน คือการเพ่งดูสีขาวหรือวงกลมสีขาว โดยใช้สีขาวทาลงบนวัสดุ กว้างคืบสี่ นิ้ว ก่อนจะเริ่มการปฏิบัติ การปฏิบัตินั้นทำเหมือนกัน แต่เพียงเปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “สีขาวๆๆ”

๑.๙ อาโลกกถิลิน คือการเพ่งดูแสงสว่างหรือวงกลมแสง โดยเจาะรูบนวัสดุให้แสงส่องผ่าน ได้แล้ว มองดูแสงที่ส่องออกมาถูกฝาหรือวัสดุ ฐานั้นกว้างสักคืบสี่นิ้ว ก่อนจะเริ่มการปฏิบัติ การ ปฏิบัตินั้นทำเหมือนกัน แต่เพียงเปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “แสงสว่างๆๆ”

๑.๑๐ อากาสกถิลิน คือการเพ่งดูอากาศ หรือวงกลมช่องว่าง โดยเจาะวัสดุเป็นวงกลม ขนาด คืบสี่นิ้ว ให้มองผ่านได้ ก่อนจะเริ่มการปฏิบัติ การปฏิบัตินั้นทำเหมือนกัน แต่เพียงเปลี่ยนคำ บริกรรมเป็น “อากาศๆๆ”

อสุภะ ๑๐

อสุภะ ได้แก่สภาพศพในสภาพต่างๆ ซึ่งใช้เป็นอารมณ์กรรมฐาน มี ๑๐ อย่าง ได้แก่

๒.๑ อุตฺฐมาตกอสฺสุภะ คือซากศพที่เน่าพองขึ้นอืด การเจริญอุตฺฐมาตกอสฺสุภะนั้น ให้เพ่งดู ซากศพที่เน่าพองขึ้นอืดจริงๆ ในขณะที่เพ่งดูนั้น ฟังเข้าไปกำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ คือ เพ่งดูศพ โดยสีกาย โดยเพศ โดยสัณฐาน โดยทิศที่ตั้ง โดยโอกาสที่ตั้งแห่ง ซากศพ โดยตัดทอน โดยที่ต่อ โดยช่อง โดยที่เว้า โดยที่นูน และโดยรอบตัว เมื่อจำเครื่องหมายทั้ง ๑๑ แล้ว ให้ตั้งใจดูเฉพาะที่ขึ้นพอง ดูแล้วหลับตาบริกรรมว่า “ขึ้น พองน่าเกลียดๆๆ” รำไป.

๒.๒ วินิสกอสฺสุภะ คือซากศพที่มีสีเขียวคล้ำ คละไปด้วยสีต่างๆ ในขณะที่เพ่งดูนั้น ฟังเข้าไป กำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ เหมือนกับอุตฺฐมาตกอสฺสุภะ แต่เปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “ซากศพสีเขียวนี้เป็นของน่าเกลียดๆๆ”

๒.๓ วิปฺพพกอสฺสุภะ คือซากศพที่มีน้ำเหลืองไหลเยิ้มอยู่ตามที่แตกปริออก ในขณะที่เพ่งดู นั้น ฟังเข้าไปกำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ เหมือนกับอุตฺฐมาตกอสฺสุภะ แต่เปลี่ยนคำ บริกรรมเป็น “ซากศพมีน้ำเหลืองไหลเป็นของน่าเกลียดๆๆ”

๒.๔ วิจฉิททกอสฺสุภะ คือซากศพที่ขาดจากกันเป็นสองท่อน ในขณะที่เพ่งดูนั้น ฟังเข้าไป กำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ เหมือนกับอุตฺฐมาตกอสฺสุภะ แต่เปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “ซากศพที่ขาดนี้เป็นของน่าเกลียดๆๆ”

- ๒.๕ **วิกขยิตกอสุภะ** คือซากศพที่ถูกสุนัข แร้ง กา จิก ทั้ง กัดกินแล้ว ในขณะที่เพ่งดูนั้น พึงเข้าไปกำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ เหมือนกับอุทฺธมฺมาตกอสุภะ แต่เปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “ซากศพที่ถูกสัตว์กัดขาดวินไปเป็นของน่าเกลียดๆ”
- ๒.๖ **วิกจิตตกอสุภะ** คือซากศพที่ถูกสัตว์กัดกระจุยกระจาย มือ เท้า ศีรษะ หลุดออกไปข้างๆ ในขณะที่เพ่งดูนั้น พึงเข้าไปกำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ เหมือนกับอุทฺธมฺมาตกอสุภะ แต่เปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “ซากศพที่ถูกสัตว์กัดกระจุยกระจายอยู่ในที่นี้เป็นของน่าเกลียดๆ”
- ๒.๗ **หตวิกจิตตกอสุภะ** คือซากศพที่ถูกฆ่าตายโดยสับ ฟัน บั่น ออกเป็นท่อนๆ กระจายออกไป ในขณะที่เพ่งดูนั้น พึงเข้าไปกำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ เหมือนกับอุทฺธมฺมาตกอสุภะ แต่เปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “ซากศพที่ถูกฆ่าตายนี้เป็นของน่าเกลียดๆ”
- ๒.๘ **โลहितกอสุภะ** คือซากศพที่มีโลหิตไหลออกอยู่ ในขณะที่เพ่งดูนั้น พึงเข้าไปกำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ เหมือนกับอุทฺธมฺมาตกอสุภะ แต่เปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “ซากศพที่มีโลหิตไหลออกอยู่นี้เป็นของน่าเกลียดๆ”
- ๒.๙ **ปฺพุทฺถกอสุภะ** คือซากศพที่มีหมู่นอนไหลย่อยออก ในขณะที่เพ่งดูนั้น พึงเข้าไปกำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ เหมือนกับอุทฺธมฺมาตกอสุภะ แต่เปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “ซากศพที่มีหมู่นอนไหลออกอยู่นี้เป็นของน่าเกลียดๆ”
- ๒.๑๐ **อฏฺฐฐิกกอสุภะ** คือซากศพที่เป็นร่างกระดูกมีเนื้อและเลือดติดอยู่ ในขณะที่เพ่งดูนั้น พึงเข้าไปกำหนดพิจารณาโดยอาการ ๑๑ เหมือนกับอุทฺธมฺมาตกอสุภะ แต่เปลี่ยนคำบริกรรมเป็น “ซากศพที่เป็นร่างกระดูกมีเนื้อและเลือดติดอยู่เป็นของน่าเกลียดๆ”
- การที่ท่านกล่าวประเภทอสุภะไว้ถึง ๑๐ อย่างก็เพื่อความแตกต่างกันของราคะจริตในแต่ละ

คน คือ

๑. อุทฺธมฺมาตกอสุภะ เหมาะแก่ผู้กำหนดในรูปทรงร่างกาย เพราะส่อการเสียรูปทรงของร่างกาย
๒. วินีลกอสุภะ เหมาะแก่ผู้กำหนดในสีกายร่างกาย เพราะส่อการเสียสีของร่างกาย
๓. วิพุพพกอสุภะ เหมาะแก่ผู้กำหนดในกลิ่นร่างกาย เพราะส่อการเสียกลิ่นอันหอมของร่างกาย
๔. วิกฉิทฺถกอสุภะ เหมาะแก่ผู้กำหนดในเป็นชั้นที่บในสรีระร่างกาย เพราะส่อความเป็นโพรงของร่างกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. วิกขาติดกอสุภะเหมาะแก่ผู้กำหนดในเนื้อนูนในร่างกาย เพราะส่อการเสียดเนื้อนูนของร่างกาย
๖. วิกขิตตกอสุภะ เหมาะแก่ผู้กำหนดในลีลาท่าทางขององคภาพพในร่างกาย เพราะความกระจัดกระจายขององคภาพพใหญ่น้อยในร่างกาย
๗. หตวิกขิตตกอสุภะ เหมาะแก่ผู้กำหนดในสมบัติแห่งร่างกาย เพราะประกาศความผิดรูปด้วยการแตกกันไปของร่างกาย
๘. โลหิตกอสุภะ เหมาะแก่ผู้กำหนดในเครื่องประดับของร่างกาย เพราะประกาศความปฏิกูลโดยมีโลหิตเปื้อน
๙. ปุพุกอสุภะเหมาะแก่ผู้กำหนดในกายด้วยสำคัญว่าของเรา เพราะสื่อความเป็นสาธารณะแก่หมู่หนอนในร่างกาย
๑๐. อัญจิกอสุภะ เหมาะแก่ผู้กำหนดในสมบัติแห่งพื้น เพราะประกาศความที่กระดุกในร่างกายเป็นปฏิกูล

อย่างไรก็ตาม การเจริญอสุภะนี้ จะให้ผลเพียงแค่ปฐมฌานเท่านั้น เพราะจิตจะตั้งแน่วแน่ด้วยกำลังแห่งวิตกเท่านั้น เพราะอสุภะสกปรกปฏิกูล ไม่อาจส่งผลให้ขึ้นไปสูงถึงทุติยฌานหรือสูงกว่าได้

อนุสสติ ๑๐

หมายถึงอารมณ์ดีงามที่ควรระลึกถึงเนื่องๆ มี ๑๐ อย่าง ดังนี้

๑. พุทธานุสสติ คือน้อมจิตระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า ให้นึกถึงพระพุทธคุณ ๘ ประการว่า “อติปิ โส ภควา อรหํ สสมาสมพุทโธ วิชชาจรมสมปนฺโน สุตโต โลกวินุ อนุตตโร ปริสทมฺสารถิ สตุถา เทวมนุสฺसानํ พุทโธ ภควาติ พระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์”

ในเวลานั่งนึกจะระลึกถึงคุณประการใดประการหนึ่ง หรือทั้ง ๘ ประการเป็นลำดับไปได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับอาจารย์ต่างๆ ที่อาจจะมึวิธีการไม่เหมือนกัน

๒. ธรรมานุสสติ คือน้อมจิตระลึกถึงพระธรรมเป็นอารมณ์ ให้ระลึกถึงคุณพระธรรม ๖ ประการ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมดว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“สวากขาโต ภคฺวตา ธมฺโม สนฺทสิฏฺฐิโก อกาลิโก เอหิปสฺสิโก โอปนยิโก ปจฺจตฺตเวทิตพฺโพ วิญญูหิติ

พระธรรมเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า ท่านจงมาเถิด เป็นสิ่งที่ควรน้อม เข้ามาใส่ตัว เป็นสิ่งที่ผู้รู้รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้”

๓. สังฆานุสติ คือน้อมจิตระลึกถึงคุณของพระสงฆ์เป็นอารมณ์

“สุปฏิปนฺโน ภควโต สวากสงฺโฆ อุชุปฺปิปนฺโน ภควโต สวากสงฺโฆ ญายปฏิปนฺโน ภควโต สวากสงฺโฆ สามิจิปฏิ ปนฺโน ภควโต สวากสงฺโฆ สวากสงฺโฆ ยทิตฺถ จตฺตาริ ปฺริสยฺคา นิ อญฺฐ ปฺริสพฺคฺคฺลา เอส ภควโต สวากสงฺโฆ อาหุเนยฺโย ปาหุเนยฺโย ทกฺขิเนยฺโย อญฺชสิกรณฺนิโย อนฺนตฺตริ ปุณฺณกฺเขตต์ โลกสฺสชาติ พระสงฆ์สวากของพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นผู้ปฏิบัติดี เป็นผู้ปฏิบัติตรง เป็นผู้ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็น เครื่องออกจากทุกข์ เป็นผู้ปฏิบัติสมควร ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ คู่แห่งบุรุษ 4 คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้ 8 บุรุษ นั่นแหละสงฆ์สวากของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขาคิดไว้ต้อนรับ เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน เป็นผู้ที่ไม่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี เป็นเนืองน่านุญอันยอดเยี่ยมของชาวโลก ดังนี้”

๔. สีลानุสติ คือน้อมจิตระลึกถึงศีลที่ตนรักษาเป็นอารมณ์

“สีลํ เม ปฺริสฺสุทฺถํ สีลของเราริสุทฺถดีแล้วหนอ”

๕. จาคานุสติ คือน้อมจิตระลึกถึงทานที่ตนบริจาคแล้วเป็นอารมณ์

“จาคโณ เม ปฺริสฺสุทฺโธ กระจะบริจาคของเราริสุทฺถดีแล้วหนอ” หรือ

“ทานํ เม ปฺริสฺสุทฺถํ ทานของเราริสุทฺถดีแล้วหนอ”

๖. เทวตานุสติ คือน้อมจิตระลึกถึงเทวดาที่มีศีลาทิคุณเสมอเหมือนกับตนเป็นอารมณ์

“มยฺหํ สทฺธาทิกุณฺหา สํวิชฺชนฺติ คุณธรรมทํหฺลลยมิศฺรทฺธา ของเราก็มิ”

๗. มรณานุสติ คือน้อมจิตระลึกถึงความตายอันจะมาเยือนตนและสัตว์โลกเป็นอารมณ์

“มรณํ ภวิสฺสตี ชีวิตฺนฺทริยํ อุปฺจนิสฺสตี ความตายจักมี อินทริยจักขาด”

๘. กายคตานุสติ คือน้อมจิตระลึกไปในกาย มี ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เป็นต้น โดยความเป็นปฏิถูลเป็นอารมณ์

“อํ โข เม กายโ อฺทฺธํ ปาทตฺลา อโร เกสมตฺถกา ตจฺปฺริยฺนฺโต ปุโร นานปฺปการสฺส อสุจฺจโน อตฺถิ อิสฺสมิ กาย เกสา โลมา นขา ทนฺดา ตโจ มํสํ นหารุ อญฺฐิ อญฺฐิมิณฺชํ วกฺกํ หทยํ ยกฺกํ กิโลมกํ ปิหกํ ปฺปฺผาสํ อนฺตํ อนฺตคฺคณํ อฺทฺธิยํ กริสี มตฺถลฺลจฺจํ ปิตตํ เสมุหํ ปุพฺโพ โลหิตํ สโท เมโท อสฺสุ วสา เขโพ สิงฺฆาณิกา ลสิกา มุตตํ กายของเรานี้แล เบื้องบนแต่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นเท้าขึ้นมา เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุกรอบ เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่างๆ มีอยู่ในกายนี้ ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เนื้อ เอ็น กระดูก เยื่อในกระดูก ม้าม หัวใจ ตับ พังผืด ไต ปอด ไล่ใหญ่ สายรัดไล่ อาหารใหม่ อาหารเก่า มันสมอง ดี น้ำเสลด น้ำเหลือง น้ำเลือด เหงื่อ มันข้น น้ำตา มันเหลว น้ำลาย น้ำมูก ไขข้อ น้ำมูตร ดังนี้”

๕. อานาปานสติ คือน้อมจิตระลึกถึงลมหายใจเข้าออกเป็นอารมณ์

“นับลมหายใจโดยนับซ้ำๆก่อน (ธัญญามานกคณนานัย - นับซ้ำดูคนดวงขาวเปลือก) โดยนับแต่ลมหายใจที่รู้สึกชัดเจน ส่วนที่ไม่ชัดเจนทิ้งเสีย การนับดังนี้ นับ 1-5 นับห้า 1-6 นับหก (เพิ่มรอบละหนึ่ง)... จนถึงนับสิบ จึงกลับมาที่นับห้า ฟังนับรำไป

พอสมาธิดีแล้ว จึงฟังฝึกนับลมหายใจโดยนับเร็ว (โคปาลกคณนานัย - นับเร็วดูคนเลี้ยงวัวนับวัว) โดยนับแต่ลมหายใจที่รู้สึกชัดเจน ส่วนที่ไม่ชัดเจนทิ้งเสีย เพียงแต่เมื่อคุ้นแล้ว ความรู้สึกไม่ชัดเจนทางใจจะหมดไป การนับดังนี้ นับ 1-5 นับห้า 1-6 นับหก (เพิ่มรอบละหนึ่ง)... จนถึงนับสิบ จึงกลับมาที่นับห้า ฟังนับรำไป”

๑๐. อุปสมานุสติ คือน้อมจิตระลึกถึงพระนิพพานว่าเป็นที่ระงับดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์ เป็นอารมณ์

“มทนิมุตโท ปิปาสวินโย อาลยสมุคฺคาโต วฏฺฏุปฺเจเตโ ตณฺหุขโย วิราโค นิโรโธ นิพพานํ นิพพานเป็นที่กำจัดความเมา กำจัดความหิว ถอนความอาลัย เข้าไปตัดวิฏฐะ เป็นที่สิ้นตัณหา เป็นที่ดับตัณหา เป็นที่ไม่มีเครื่องร้อยรัด ดังนี้”

อัปมัถญา ๔ หรือพรหมวิหาร ๔

เพราะเป็นสมาธิที่แผ่สม่ำเสมอโดยทั่วไปในมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย ไม่มีประมาณ ไม่จำกัดขอบเขต ได้แก่

- ๑. เมตตาพรหมวิหาร คือคิดให้สัตว์ทั้งปวงเป็นสุข ลำดับแรกพึงพิจารณาโทษของโทสะ และอานิสงส์ของขันติ แล้วจึงเริ่มเจริญเมตตาให้จิตสงบจากโทสะ และเพื่อผูกจิตไว้ในขันติ เมื่อจะเริ่มนั้น ห้ามเจริญเมตตาให้ แก่บุคคล ๖ ประเภท
 - บุคคลที่เกลียดกัน เพราะจะทำให้ฮึดฮัด ยากจะมองเป็นคนน่ารัก
 - บุคคลที่รักมาก เพราะจะทุกข์ถ้ามี อะไรเกิดขึ้นกับเขา
 - บุคคลที่เป็นกลางๆ (ไม่รักไม่ชัง) เพราะจะทำให้ไม่สบายใจที่บุคคลนั้น ไม่มีคุณธรรม

78245

- บุคคลที่เป็นศัตรู เพราะจะทำให้ เกิดโทษ
- บุคคลที่เป็นเพศตรงข้าม เพราะจะทำให้เกิดความกำหนัด
- บุคคลที่ตายไป เพราะการเจริญ เมตตาให้คนที่ตายแล้วนั้น ทำให้ไม่ เกิดอุปจารสมาธิและอัปปนาสมาธิ

ผู้ที่ควรจะเจริญเมตตาให้อันดับแรก คือ ตัวเราเอง โดยบริกรรมดังนี้

"ขอเราจงเป็นผู้ถึงซึ่งความสุข ไม่มีทุกข์เกิด"

เมื่อเสร็จแล้วจึงเจริญเมตตาไปยังบุคคลที่รักมาก บุคคลกลางๆ ตลอดจนถึงศัตรู

๒. กรุณาพรหมวิหาร คือปรารถนาที่จะให้สัตว์ทั้งปวงที่เป็นทุกข์ได้พ้นจากทุกข์ โดยเริ่มจากการแผ่กรุณาพรหมวิหารให้ตนเองก่อนอื่น แล้วจึงค่อยแผ่ให้บุคคลกลางๆ บุคคลที่เป็นที่รัก และบุคคลที่เป็นศัตรูตามลำดับ

๓. มุทิตาพรหมวิหาร คือการทำจิตใจให้ชื่นชมยินดีเมื่อทราบ ว่าสัตว์ทั้งหลายนั้นสุขสบาย การแผ่มุทิตานั้นให้เริ่มจากแผ่ให้ตนเองก่อน แล้วถึงจะแผ่ให้บุคคลอื่นต่อไป เช่นเดียวกันกับเมตตาและกรุณา

๔. อุเบกขาพรหมวิหาร คือความวางเฉยต่อสัตว์ทั้งหลายโดยมีจิตใจที่ปราศจากอาการทั้งสาม คือ

- ไม่น้อมไปในความปรารถนาดี

- ไม่น้อมไปในการบำบัดทุกข์

- ไม่น้อมไปในการชื่นชมในความสุขของสัตว์แต่อย่างใด

การเจริญอุเบกขา ผู้ปฏิบัติจะต้องชำนาญในจุดตถุญาณ และจุดตถุญาณที่ได้จะต้องได้โดยการเจริญเมตตาพรหมวิหาร กรุณาพรหมวิหาร หรือ มุทิตาพรหมวิหาร มิใช่สำเร็จจากกรรมฐานอื่น

การเจริญอุเบกขา จะต้องพิจารณา โทษของญาณที่ได้จากการแผ่เมตตา กรุณา และมุทิตา ว่าสิ่งทั้งสามมีสภาพหยาบเพราะประกอบด้วยโสมนัสวทนา และพึงพิจารณาคุณของญาณแห่งอุเบกขา ว่าสงบ ละเอียด สุขุม ประณีต ห่างไกลจากกิเลส

อาหารปฏิทูลสัญญา

อาหารปฏิทูลสัญญา หมายถึง การพิจารณาอาหารที่รับประทานโดยความเป็นของปฏิทูล การพิจารณาจะพิจารณาโดยอาการ ๑๐ เช่น โดยการเดินไป โดยการแสวงหา โดยการบริโภค เป็นต้น โดยมีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คมนโต โดยการเดินไป ได้แก่ การพิจารณาความเป็นของปฏิภูมโดยการไปสู่สถานที่ที่มีอาหาร มีการเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ในสิ่งที่ไม่ดิงาม กราแดดกรำฝน เบียดเสียดผู้คนทั้งหลายอย่างน่าเบื่อ ต้องย่ำของสกปรกไป มีละอองติดเท้าและจีจิ้งจก เป็นต้น ต้องเจอสิ่งปฏิภูมุนานาชนิด เช่น ปัสสาวะ อุจจาระ น้ำมูกน้ำลาย ซากสัตว์ต่างๆ สิ่งที่น่าเป็นต้องผ่าน ต้องเห็น ต้องได้กลิ่น ต้องเหยียบย่ำ ทั้งนี้เพราะอาหารเป็นเหตุ จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิภูมโดยการไปดังนี้แล้วพิจารณาว่า “โอ อาหารนี้ปฏิภูมจริงหนอ”

ปริยสนโต โดยการแสวงหา ได้แก่ การพิจารณาความเป็นของปฏิภูมโดยการแสวงหาที่ที่มีอาหาร มีการเหยียบย่ำหลุมโสโครกบ้าง บ่อน้ำครำเนาเหม็นที่ปนด้วยน้ำมูกน้ำลาย น้ำล้างปลา น้ำล้างผัก มูลสุนัขสุกร เกล็ดด้วยหนอนและแมลงวัน ต้องเห็น ต้องได้กลิ่น ต้องเหยียบย่ำ ทั้งนี้เพราะอาหารเป็นเหตุ จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิภูมโดยการ แสวงหาดังนี้แล้วพิจารณาว่า “โอ อาหารนี้ปฏิภูมจริงหนอ”

บริโภคโต โดยการบริโภค ได้แก่ การพิจารณาความเป็นของปฏิภูมโดยการบริโภคว่า อาหารเมื่อหยิบใส่ปากก็เ็นมือและคลุกเคล้าด้วยน้ำลาย แปดเปื้อนด้วยขี้ฟัน สี กลิ่น เครื่องปรุงรชชันตึกกลับกลายเป็นสิ่งปฏิภูมไม่ต่างจากรากสุนัข ถ้าคายออกมาแล้วบริโภคอีก ก็คงบริโภคไม่ลง นอนจากนี้ยังต้องบริโภคซ้ำๆ จนตายไปมิได้ว่างเว้น จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิภูม โดยการบริโภคดังนี้แล้วพิจารณาว่า “โอ อาหารนี้ปฏิภูมจริงหนอ”

อาสยโต โดยอาสยะ (ชาดุน้ำในลำไส้ที่ออกมาประสมกับอาหาร) ได้แก่ การพิจารณาความเป็นของปฏิภูมโดยที่อยู่ว่า อาหารที่บริโภคเข้าไปนี้มีที่ อาสยะอยู่สัอย่าง คือ น้ำดี เสมหะ หนอง และเลือด หนึ่งในสี่อย่างนี้ พระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระเจ้าจักรพรรดิมีอย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนชนทั้งหลายมีครบทั้งสี่ ล้วนสร้างความเปรอะเปื้อนแก่อาหาร เหตุนี้จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิภูมโดยอาสยะดังนี้แล้วพิจารณาว่า “โอ อาหารนี้ปฏิภูมจริงหนอ”

นิธานโต โดยที่พิก (คือกระเพาะอาหาร) ได้แก่การพิจารณาความเป็นของปฏิภูมโดยกระเพาะว่า เป็นที่หมักหมมแห่งอาหาร ที่ระคนด้วยน้ำดี เสมหะ หนอง เลือด สัอย่างนี้ อย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อเข้าไปสู่ภายในก็ไปหมักหมมในกระเพาะ ฉะนั้น ผู้มีอายุสิบปี อาหารย่อมหมักหมมอยู่ในกระเพาะตลอดสิบปีโดยไม่ได้ชำระล้างเลย ยิ่งนานเท่าไร อาหารก็เข้าไปหมักหมมรวมกันนานเท่านั้น จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิภูมโดยที่พิกดังนี้แล้วพิจารณาว่า “โอ อาหารนี้ปฏิภูมจริงหนอ”

อปริกุกโต โดยยังไม่ย่อย ได้แก่ การพิจารณาความเป็นของปฏิภูมโดยยังไม่ย่อยว่า อาหารที่บริโภคเมื่อวานนี้ก็ดี วันนี้ก็ดี ที่เข้าไปหมักหมมรวม กันในกระเพาะอันโสโครก มีอาการเป็นฟองเกิดขึ้นด้วยอำนาจของปาลกเดโซ คือไฟที่เผาอาหารให้ย่อยที่ประจำอยู่ได้กระเพาะอาหาร ทำการเผา

ให้ย่อยเป็นไปเหมือนขยะมูลฝอย เตือคปุดโสโครก จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิกุลโดยยังไม่ย่อยดังนี้แล้วพิจารณาว่า "โอ อาหารนี้ปฏิกุลจริงหนอ"

ปริปกกโต โดยย่อยแล้ว ได้แก่การ พิจารณาความเป็นของปฏิกุลโดยย่อยแล้วว่า อาหารเมื่อย่อยแล้ว ก็ไม่ได้เป็นเงินเป็นทอง แต่กลับกลายเป็นอุจจาระ ปัสสาวะ ไปอัดแน่นอยู่ในที่นี้เป็นสิ่งน่าเกลียดโดยย่อยแล้ว จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิกุลโดยย่อยแล้วดังนี้แล้วพิจารณาว่า "โอ อาหารนี้ปฏิกุลจริงหนอ"

ผลโต โดยผล ได้แก่การพิจารณาความเป็นของปฏิกุลโดยผลสำเร็จว่า อาหารเมื่อย่อยเสร็จแล้ว ย่อมสำเร็จ เป็นเลือด เนื้อ กระดูก ผม ขน เล็บ ส่วนอาหารที่ไม่ย่อยก็ทำให้เกิดโรคต่างๆ เช่น หิด โรคเรื้อน กลาก หืด เป็นต้น จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิกุลโดยผลดังนี้แล้วพิจารณาว่า "โอ อาหารนี้ปฏิกุลจริงหนอ"

นิสฺสนฺทโต โดยการไหลออก ได้แก่ การพิจารณาความเป็นของปฏิกุลโดยการไหลออกว่า อาหารที่บริโภคนำเข้าไปทางเดียว เมื่อไหลออกก็ไหลออกจากช่องทั้งเก้าช่องเล็ก เช่น ไหลออกจากหู ทั้งสองเป็นจีหู จากจมูกทั้งสองช่องเป็นน้ำมูก เป็นต้น จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิกุลโดยการบริโภคดังนี้แล้วพิจารณาว่า "โอ อาหารนี้ปฏิกุลจริงหนอ"

สมฺมกฺขณโต โดยความเปราะเปื้อน ได้แก่ การพิจารณาความเป็นของปฏิกุลโดยความเปราะเปื้อนว่า อาหารเมื่อบริโภคนำเข้าไปทางเดียว เมื่อไหลออกก็ไหลออกจากช่องทั้งเก้าช่องเล็ก เช่น ไหลออกจากหู ทั้งสองเป็นจีหู จากจมูกทั้งสองช่องเป็นน้ำมูก เป็นต้น จึงพึงพิจารณาเห็นความเป็นของปฏิกุลโดยการบริโภคดังนี้แล้วพิจารณาว่า "โอ อาหารนี้ปฏิกุลจริงหนอ"

จตุธาตวัญฐาน

จตุธาตวัญฐาน หมายถึงการกำหนดพิจารณาธาตุ ๔ คือ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุไฟ และธาตุลม โดยการพิจารณาธาตุในร่างกายจนเห็นเป็นเพียงกองธาตุ ปราศจากความจำว่าเป็นหญิง ชาย เขา เรา สัตว์ ทั้งสิ้น

ธาตุอันใดมีลักษณะแข็งแข็ง ธาตุอันนั้นเป็นธาตุดิน ที่เป็นภายในคือ ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เนื้อ เอ็น กระดูก เยื่อในกระดูก ม้าม หัวใจ ตับ พังผืด ไต ปอด ไล่ใหญ่ ไล่เล็ก อาหารใหม่ อาหารเก่า มันสมอง

รวมธาตุดินมี ๒๐ อย่าง

ธาตุอันใดมีลักษณะเอิบอาบ ธาตุอันนั้นเป็นธาตุน้ำ ที่เป็นภายในคือ
ดี เสมหะ หนอง เลือด เหงื่อ มันข้น น้ำตา มันเหลว น้ำลาย น้ำมูก ไขมัน มูตร
รวมธาตุน้ำมี ๑๒ อย่าง

ธาตุอันใดมีลักษณะร้อน ธาตุอันนั้น คือธาตุไฟ ที่เป็นภายในคือ ไฟที่ยังกายให้อบอุ่น
ไฟที่ยังกายให้ทรุดโทรม ไฟที่ยังกายให้กระวนกระวาย ไฟที่เผาอาหารให้ย่อย
รวมธาตุไฟมี ๔ อย่าง

ธาตุอันใดมีลักษณะพัด ไปมา ธาตุอันนั้นเป็นธาตุลม ที่เป็นภายในคือ
ลมพัดขึ้นเบื้องบน ลมพัดลงเบื้องต่ำ ลมในท้อง ลมในไส้ ลมพัดไปตามคิ้ว ลมหายใจ
รวมธาตุลมมี ๖ อย่าง

อรุป ๔

อรุป ๔ หรือ อารุปี ๔ ได้แก่ กำหนดภาวะที่อรุปธรรมเป็นอารมณ์ ใช้ได้เฉพาะผู้ที่เพ่ง
กสิณ ๘ อย่างแรกข้อใดข้อหนึ่ง จนได้จตุตถฌานมาแล้ว คือ

๑. อากาสนัญญายตนะ (กำหนดอากาสนาที่สุคติได้) เกิดจากการเพิกกสิณออกไป
๒. วัณฺณญายตนะ (กำหนดวิญญานหาที่สุคติได้) คือเลิกกำหนดที่ว่าง เลยไป
กำหนดวิญญานที่แผ่ไปสู่ที่ว่างแทน
๓. อากิญจัญญายตนะ (เลิกกำหนดวิญญานเป็นอารมณ์เลยไป) กำหนดเอาภาวะที่ไม่มี
อะไรเลย
๔. เนวสัญญานาสัญญายตนะ (เลิกกำหนดแม้ภาวะที่ไม่มีอะไรเลย) เข้าถึงภาวะมี
สัญญาไม่ใช่ ไม่มีสัญญาก็ไม่ใช่

บทที่ ๒

การออกแบบเว็บไซต์และมัลติมีเดีย

สื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ และมัลติมีเดีย

อินเทอร์เน็ต (Internet) มีการพัฒนามาจากคำว่า อาร์พาเน็ต (Arpanet) ที่ได้ตั้งขึ้นเป็นเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ของกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๑ ใช้สำหรับงานวิจัยทางการทหาร ที่มีชื่อเรียกว่า ARP (Advance Research Project Agency)

สำหรับประเทศไทยนั้น อินเทอร์เน็ตเริ่มมีบทบาทมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นมา โดยเริ่มจากการใช้เป็นเครือข่ายในระบบคอมพิวเตอร์ระดับมหาวิทยาลัยก่อน (Campus Network) แล้วจึงเชื่อมต่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ตอย่างสมบูรณ์เมื่อเดือนสิงหาคมปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ การเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตในเชิงพาณิชย์จึงเกิดขึ้น ในขณะนั้น World Wide Web กำลังได้รับความนิยมมากในอเมริกา

อินเทอร์เน็ต มีชื่อเรียกย่อว่า เน็ต (Net) คำอีกคำหนึ่งซึ่งใช้แทนความหมายของอินเทอร์เน็ต คือ เว็บ (Web) และ เวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) อันที่จริงแล้วเป็นเพียงบริการหนึ่งของอินเทอร์เน็ตเท่านั้นแต่บริการนี้เป็นบริการที่มีผู้นิยมใช้กันมากที่สุด

การใช้อินเทอร์เน็ตนั้น ต้องใช้คอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า ไคลเอนต์ (Client) โดย Client ของผู้ใช้จะติดต่อกับคอมพิวเตอร์ที่อยู่ห่างไกล เรียกว่า เซิร์ฟเวอร์ (Server) หรือ โฮสต์ (Host) โดยมันจะให้ข้อมูลที่ผู้ใช้งานต้องการผ่านมายัง Client ที่แสดงให้เห็นข้อมูลเหล่านั้นบนจอภาพ

เครื่องมือของอินเทอร์เน็ตชนิดหนึ่งที่เรียกว่า World Wide Web หรือเรียกสั้นๆว่า เว็บนั้น จะเป็นตัวช่วยให้ผู้ใช้บริการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต ได้อย่างเต็มที่

การเชื่อมต่อทางอินเทอร์เน็ตดังที่กล่าวไว้ข้างต้น เปรียบเสมือนรูปแบบของใยแมงมุม โดยจุดตัดของใยแมงมุมก็เทียบได้กับคอมพิวเตอร์แต่ละตัวที่โยงใยกันเป็นเครือข่าย ซึ่งการเชื่อมต่อทางอินเทอร์เน็ตนั้นจะใช้มาตรฐานการเชื่อมโยงที่เรียกว่า TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) โดย Transmission Control Protocol จะเป็นตัวที่ใช้ในการส่งผ่านข้อมูลบนสายต่างๆ เช่น สายโทรศัพท์ สายวงจรพิเศษ และ Internet Protocol คือส่วนที่ใช้ในการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

เครื่องมือที่ใช้สื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

โดยปกติแล้ว หากผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตต้องการที่จะสืบค้นข้อมูลใดๆ จะต้องทำการเชื่อมโยงโดยระบบคอมพิวเตอร์ผู้ใช้นั้นผ่านเครื่องมือที่เรียกว่าเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นโปรแกรมสำหรับเลือกเอกสารในระบบอินเตอร์เน็ตที่เป็นเวิร์ลไวด์เว็บ โดยเว็บเบราว์เซอร์นั้น จะเชื่อมต่อไปยังเซิร์ฟเวอร์เพื่อขอข้อมูลต่างๆ ข้อดีของเว็บเบราว์เซอร์ก็คือสามารถดูเอกสารภายใน เว็บเซิร์ฟเวอร์ได้อย่างสวยงาม มีการแสดงข้อความ รูปภาพ และระบบมัลติมีเดียต่างๆ ทำให้การดู เอกสารบนเว็บน่าตื่นตาตื่นใจ ในบรรดาซอฟต์แวร์ที่ใช้กับอินเตอร์เน็ตนั้นเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) จัดเป็นโปรแกรมที่ใช้เลือกดูเอกสารต่างๆที่เป็นเวิร์ลไวด์เว็บ โดยการขอข้อมูลผ่าน เซิร์ฟเวอร์มาใช้งานต่างๆ

ข้อดีของเว็บเบราว์เซอร์ก็คือ สามารถดูเอกสารภายในเว็บเซิร์ฟเวอร์ได้อย่างเหมาะสม สวยงาม มีการแสดงภาพ ข้อความ มัลติมีเดียต่างๆได้อย่างน่าตื่นเต้น ในบรรดาซอฟต์แวร์ที่ใช้งาน บนอินเตอร์เน็ตนั้น เครื่องมือที่ใช้กับเวิร์ลไวด์เว็บเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดที่สามารถใช้ได้กับทุกคน โดยจะอำนวยความสะดวกสบายในด้านต่างๆ ง่ายต่อการใช้งาน ระบบเวิร์ลไวด์เว็บซ่อนความ ซับซ้อนของอินเตอร์เน็ตเอาไว้ค่อนข้างมาก ในการใช้งานเพียงเอาพอยเตอร์ของเมาส์คลิกที่รูป ข้อความต่างๆ เว็บเบราว์เซอร์ก็จะทำการช่วยดูเอกสารนั้นๆได้ ผู้ใช้ยังสามารถดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ ต่างๆมาใช้งานโดยไม่ต้องออกจากบ้านไปไหน ข้อมูลต่างๆบนเว็บโดยส่วนใหญ่สามารถค้นคว้าได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกเสียจากข้อมูลนั้นมีลิขสิทธิ์ปกป้องอยู่

ระบบเวิร์ลไวด์เว็บ

เว็บคือระบบไฮเปอร์เท็กซ์ (Hypertext) ที่ผู้เขียนสามารถกำหนดให้ผู้อ่านเอกสารที่ เตรียมเอาไว้อย่างสะดวกรวดเร็ว คำบางคำที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นสามารถแสดงเครื่องหมาย ไฮไลต์ (เลือกทำให้คำเด่นขึ้นมา) หรือยกวลีนั้นๆมาเป็นหัวข้อต่างๆ และเมื่อใช้เมาส์คลิกไป มันก็จะ พาไปยังข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง เรียกระบบนี้ว่า ไฮเปอร์ลิงค์ (Hyper Link) ซึ่งเว็บเบราว์เซอร์ที่เป็น เครื่องมือบนอินเตอร์เน็ตนั้น จะเป็นเครื่องมือในการแสดงเอกสารของเว็บที่เป็นทั้ง ไฮเปอร์เท็กซ์ และ ไฮเปอร์ลิงค์ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าเมื่อนำเมาส์ไปชี้ที่บริเวณดังกล่าวรูปแบบของเคอร์เซอร์จะเปลี่ยน จากรูปของลูกศรเป็นรูปที่มีลักษณะคล้ายมือแทน

จากเอกสารเว็บที่มีไฮเปอร์ลิงค์อยู่มากมายนี้เองทำให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆไปได้ อย่างไม่รู้จบ และการจัดหน้าการใช้งานแบบนี้เองจึงเกิดศัพท์ใหม่ที่เรียกการไปยังเว็บเพจลิงค์ต่อไป เรื่อยๆนี้ว่า Surf บนอินเตอร์เน็ต

ประโยชน์ที่ได้รับจากเว็บไซต์

ปัจจุบันนี้มีผู้พัฒนาเอกสารบนเว็บไซต์ไว้บนเว็บเซิร์ฟเวอร์ตามสถานที่ต่างๆ มากมาย เอกสารเหล่านี้ส่วนใหญ่มักจะได้รับการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ในเฉพาะสาขาวิชาชีพ ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ข้อมูลหรือเอกสารบนเว็บในอินเทอร์เน็ตมีความหลากหลาย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆตามที่ต้องการได้ เช่น

www.nationalgeographic.com เป็นเว็บที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการของ National Geographic ด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวของประวัติศาสตร์ เหตุการณ์ของผู้คนในสังคม วัฒนธรรม โดยเอกสารต่างๆในเว็บนี้จะให้ข้อมูลต่างๆทั้งในรูปแบบของข้อมูลและสื่อมัลติมีเดีย

www.ad-awards.com เป็นเว็บไซต์เกี่ยวกับโฆษณาที่ได้รางวัลโดยนำเสนอเป็นวิธีทัศน์ตามหมวดหมู่และประเภทต่างๆ ซึ่งผู้ใช้สามารถเลือกชมได้ตามสะดวก

www.keepvid.com เป็นเว็บที่ใช้สำหรับการดาวน์โหลดไฟล์วิดีโอบนอินเทอร์เน็ตของเว็บต่างๆ โดยจะมีช่องไฮเปอร์เท็กซ์เพื่อกรอก url ของเว็บที่มีไฟล์วิดีโออื่นๆ อย่าง เว็บ You tube หรือ Google video

นิยามของคำว่าเว็บไซต์และคำอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

- Website เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บเว็บ แต่ละองค์ประกอบจะนำเสนอข้อมูลของตนในรูปแบบเว็บนี้ มักใช้ชื่อองค์กรเป็นชื่อเว็บไซต์เพื่อการจดจำได้ง่าย
- Homepage เว็บเพจหน้าแรกของข้อมูลในแต่ละเรื่อง จะเป็นส่วนที่บอกให้ทราบว่าข้อมูลนี้เป็นข้อมูลใด พร้อมกับมีสารบัญในการเลือกไปยังหัวข้อต่างๆของเรื่องนั้นด้วย
- Webpage เอกสารข้อมูลในแต่ละหน้าซึ่งถูกเขียนด้วยภาษา HTML ประกอบไปด้วยข้อความ รูปภาพ เสียง หรือข้อมูลแบบสื่อผสมมัลติมีเดีย
- Web Browser เป็น โปรแกรมที่จะช่วยในการแปลภาษา HTML ออกมาเป็นเอกสารต่างๆให้เราได้อ่าน ได้ชมแบบเดียวกันกับที่นักออกแบบเว็บทำไว้ซึ่งมีอยู่มากมายในปัจจุบัน แต่ที่รู้จักกันดีได้แก่ Internet Explorer ของบริษัท Microsoft ที่มีใช้กันแพร่หลายที่สุด

ระบบมัลติมีเดีย (Multimedia)

มัลติมีเดียเริ่มต้นราวปี พ.ศ. ๒๕๓๔ พร้อมกับการใช้งานในระบบปฏิบัติการวินโดวส์ ๓.๐ ใช้กับเครื่อง PC เรียกระบบปฏิบัติการนี้ว่า กราฟิกยูเซอร์อินเทอร์เฟซ (Graphic User Interface) เรียกย่อๆว่า GUI สามารถแสดงได้ทั้งข้อความ (Text) และกราฟิก (Graphic) ซึ่งง่ายต่อการใช้งาน ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๓๕ ทางบริษัทไมโครซอฟได้พัฒนาโปรแกรมมัลติมีเดียเวอร์ชัน ๑.๐ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้งานระบบ ๓.๐ ให้มากขึ้นซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของมาตรฐานมัลติมีเดียที่เรียกว่า Multimedia Personal Computer

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเริ่มเอาวินโดวส์ ๓.๑ มาใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ทำให้การใช้มัลติมีเดียกว้างยิ่งขึ้น โดยเฉพาะศักยภาพการเล่นไฟล์เสียง (Wave) และ ภาพเคลื่อนไหว (Animation) กลายเป็นจุดเริ่มต้นของมัลติมีเดียที่ควบคู่กับเครื่องพีซี

มัลติมีเดียที่สมบูรณ์ควรจะประกอบไปด้วยสื่อที่มากกว่า ๒ สื่อ ตามองค์ประกอบดังนี้ ตัวอักษร ภาพนิ่ง เสียง ภาพเคลื่อนไหว การเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ และวีดิทัศน์เป็นต้น โดยที่องค์ประกอบต่างๆมีความสัมพันธ์ต่อการออกแบบดังนี้

๑. ตัวอักษร (Text) ถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนโปรแกรมมัลติมีเดีย ตัวอักษรนั้นมีให้เลือกหลายแบบอีกทั้งยังสามารถกำหนดขนาดต่างๆ ได้ ทำให้มีการนำเอาตัวอักษรมาเป็นลูกเล่นในการโต้ตอบมากมาย

๒. ภาพนิ่ง (Still Image) เป็นกราฟิกที่ไม่มีการเคลื่อนไหว เช่น ภาพถ่ายหรือภาพวาด ภาพนิ่งมีความสำคัญต่อมัลติมีเดียโดยให้ผลทางการเรียนรู้มากมาย เป็นสิ่งที่บรรยายออกมาได้ด้วยถ้อยคำมากมาย จึงมีบทบาทมากในการออกแบบ สามารถผลิตภาพนิ่งได้หลายวิธีเช่น การสแกนภาพ (Scanning)

๓. ภาพเคลื่อนไหว (Animation) หมายถึงการเคลื่อนไหวของกราฟิกซึ่งในวงการธุรกิจก็มี Autodesk Animator ซึ่งมีคุณสมบัติที่ดีทั้งในด้านการออกแบบกราฟิกละเอียด เพื่อใช้งานมัลติมีเดียตามความต้องการ

๔. เสียง เป็นอีกองค์ประกอบของมัลติมีเดีย อันจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่น่าสนใจในการรับรู้ทางหู โดยอาศัยจะนำเสนอในรูปแบบของ เสียงประกอบ เพลงบรรเลง เสียงพูด เสียงบรรยาย หรือเสียงพากย์ เป็นต้น

ลักษณะของเสียง ประกอบด้วย

- คลื่นเสียงแบบออไดโอ (Audio) ซึ่งมีฟอร์แมตเป็น .WAV, .AU การบันทึกจะบันทึกตามลูกคลื่นเสียง โดยมีการแปลงสัญญาณเสียงที่เป็นอนาล็อกให้เป็นสัญญาณดิจิทัล ไฟล์ประเภทนี้จะใช้เนื้อที่ในการจัดเก็บมาก ทำให้ไฟล์มีขนาดใหญ่

- MIDI (Musical Instrument Digital Interface) เป็นรูปแบบของเสียงที่แทนเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ สามารถเก็บข้อมูลและให้วงจรอิเล็กทรอนิกส์ สร้างเสียงตามคีย์บอร์ด เสมือนการเล่นของเครื่องดนตรี

๕. วีดิทัศน์ (Video) จะเห็นได้ว่าปัจจุบันเริ่มมีการนำเอาวีดิทัศน์เข้ามารวมกับสื่อมัลติมีเดียมากขึ้น โดยทั่วไปวีดิทัศน์จะนำเสนอภาพ ๓๐ ภาพต่อวินาทีซึ่งเรียกว่า Digital Video ด้วยคุณภาพที่เทียบเท่าที่เห็นจากโทรทัศน์ ดังนั้นมันจึงถูกผนวกเข้าไปสู่การนำเสนอได้ทันทีด้วยคอมพิวเตอร์ เสียงสามารถเล่นผ่านออกไปยังลำโพงด้วยการ์ดเสียง

๖. การเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Link) หมายถึงการที่ผู้ชมมัลติมีเดียสามารถเลือกรับข้อมูลได้ตามต้องการ โดยผ่านปุ่มเชื่อมโยง หรือในรูปแบบของตัวอักษรเชื่อมโยง

พื้นฐานของมัลติมีเดียจะต้องมีองค์ประกอบมากกว่า ๒ องค์ประกอบ เช่น ใช้ตัวอักษรร่วมกับภาพ และเสียง การใช้มัลติมีเดียที่นิยมกันมี ๒ แบบ คือ ใช้เพื่อเป็นสื่อการนำเสนอ และใช้เพื่อเป็นสื่อการสอน

ความหมายมัลติมีเดียแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Multimedia)

การที่ผู้ใช้สามารถคุมสื่อในการนำเสนอได้ตามต้องการเรียกว่า มัลติมีเดียแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Multimedia) กระทำได้โดยผ่านทาง Keyboard และ mouse มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเรียนรู้หรือทำกิจกรรมรวมถึงเลือกดูสื่อต่างๆ ได้ด้วยตนเอง สื่อต่างๆ ที่ถูกรวมอยู่ในมัลติมีเดียไม่ว่าจะเป็นภาพ ข้อความ เสียง หรือ วิดีทัศน์นั้น จะช่วยให้เกิดความเข้าใจที่หลากหลายในการใช้งาน พร้อมทั้งจะช่วยเร้าความสนใจ ให้ความสนุกสนานกับผู้ชมในการเรียนรู้รับข้อมูลมากยิ่งขึ้น

การสร้างมัลติมีเดียด้วยกราฟิกชนิดต่างๆ

รูปแบบของไฟล์กราฟิกที่ใช้กันมีหลายรูปแบบ และยังสามารถแบ่งว่าใช้กับโปรแกรมใดได้บ้างด้วย ไฟล์ที่มีสกุลแตกต่างกัน แต่โดยหลักๆ แบ่งประเภทได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๑. ภาพบิตแมพ (Bitmap)

เป็นภาพที่มีการเก็บข้อมูลแบบพิกเซล หรือจุดเล็กๆ ที่แสดงค่าสี ดังนั้นภาพหนึ่งๆ จึงเกิดจากจุดเล็กๆ หลายๆ จุดประกอบกัน ทำให้รูปภาพแต่ละภาพใช้หน่วยความจำมากในการจัดเก็บ ขนาดของไฟล์ข้อมูลจะมีขนาดใหญ่ เมื่อจะนำมาใช้ จึงมีเทคนิคการบีบอัดข้อมูล ฟอรัมเมตของภาพบิตแมพที่รู้จักกันดี ได้แก่ .BMP, .PCX, .GIF, .JPG, .TIF โปรแกรมที่ใช้สร้างภาพบิตแมพ เช่น Adobe Photoshop ภาพบิตแมพเมื่อทำการขยายเราจะเห็นจุดสีที่ประกอบกันแตกกระจายอยู่ นั่นคือ เมื่อเราทำการขยายภาพบิตแมพจะทำให้ภาพนั้นไม่ชัดเจนความละเอียดลดลง

๒. ภาพเวกเตอร์ (Vector)

ภาพเวกเตอร์เป็นภาพที่สร้างด้วยส่วนประกอบของเส้นลักษณะต่างๆ และคุณสมบัติเกี่ยวกับสีของเส้นนั้นๆ ซึ่งสร้างจากการคำนวณทางคณิตศาสตร์ เช่น ภาพของคน ก็จะถูกสร้างด้วยจุดของเส้นหลายๆ จุด เป็นลักษณะของโครงร่าง (Outline) และสีของคนก็เกิดจากสีของเส้น โครงร่างนั้นๆ กับพื้นที่ผิวภายในนั่นเอง เมื่อมีการแก้ไขภาพ ก็จะเป็นการแก้ไขคุณสมบัติของเส้น เมื่อเราขยายภาพจะไม่ทำให้ภาพไม่สูญเสียความละเอียดเหมือนภาพบิตแมพ ภาพแบบเวกเตอร์ ที่เรารู้จักกันดีคือ ภาพที่

เป็นคลิปอาร์ต (Clipart) ของ Microsoft Office นั่นเอง ภาพเหล่านี้จะเป็นภาพที่เป็นฟอร์แมต .WMF นอกจากนี้คุณจะสามารถพบภาพฟอร์แมตนี้ได้กับภาพในโปรแกรม Adobe Illustrator และ Macromedia Freehand ฯลฯ

ระบบมัลติมีเดียกับเว็บไซต์

ในสมัยก่อนการใช้งานระบบอินเตอร์เน็ตค่อนข้างช้า เนื่องจากความสามารถของระบบเครือข่ายต่ำ และโปรแกรมที่ช่วยในการอัดบีบไฟล์นั้นยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร ทำให้ข้อมูลส่วนใหญ่ถูกนำเสนอในรูปแบบของข้อความเท่านั้น ถ้าเป็นข้อมูลทางกราฟิกก็ต้องใช้เวลานานขึ้น จึงทำให้ผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เกิดความเบื่อหน่าย และไม่อยากที่จะกลับเข้ามาดูอีก ในเวลาต่อมาเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆถูกพัฒนาให้ดีขึ้น สามารถประมวลผลและเรียกข้อมูลได้เร็วขึ้น มีการบริการอินเตอร์เน็ตความเร็วสูงอีกทั้งซอฟต์แวร์ต่างๆ ที่ใช้ในการบีบอัดไฟล์มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่นเดียวกัน เช่นเทคโนโลยี MPEG (ใช้บีบไฟล์ video), MP3 (ใช้บีบไฟล์เสียง), JPEG, GIF พร้อมทั้งได้มีการสร้างสรรค์โปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนามัลติมีเดียอย่างต่อเนื่อง เช่น Flash, Director ทำให้ผู้สร้างสามารถเลือกใช้ซอฟต์แวร์ต่างๆ ในการบีบไฟล์ได้เล็กสำหรับการเรียกดูข้อมูลที่ใช้เวลากระชั้นกันได้

โปรแกรม Macromedia Flash

การสร้างเว็บไซต์นี้ อาศัยการสร้างสรรคผลงานจากโปรแกรม Macromedia Flash เป็นหลัก เนื่องจากตัวโปรแกรมมีความเหมาะสมในการสร้างมัลติมีเดียทางภาพและเสียงจึงขอล่าถึงความ เป็นมาและความสามารถของโปรแกรมตัวนี้ เพื่อให้เข้าใจในระบบการทำงานดียิ่งขึ้น

ความเป็นมาของ Shockwave Flash นั้นมีจุดเริ่มต้นที่บริษัท Macromedia และ Future Splash ได้ซื้อลิขสิทธิ์โปรแกรมเสริม (Plug-in) และ โปรแกรมทางกราฟิกมาพัฒนาต่อโดยใช้ชื่อว่า Macromedia Flash ซึ่งเป็นเทคโนโลยีเกี่ยวข้องกับภาพเวกเตอร์ (vector) มากกว่ารูปแบบของภาพบิตแมป (bitmap) ซึ่งเทคโนโลยีนี้มีแนวโน้มว่าเหมาะสมกับโปรแกรมเว็บเพจให้มีการเคลื่อนไหวมากขึ้น และยังเหมาะสมกับผู้ออกแบบที่ต้องการให้เว็บไซต์มีลูกเล่นที่น่าสนใจ สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้งานได้มากขึ้นและยังสะดวกในการติดต่อสื่อสาร ทำให้การรับส่งข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของมัลติมีเดียมีความฉับไวขึ้น

ในส่วนของขั้นตอนการสร้างสรรคงาน จะถูกแบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้งานที่ยังไม่มีพื้นฐานการใช้งานมาก่อนให้สามารถเรียนรู้ได้ง่าย ซึ่งการใช้โปรแกรมมีลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

- ส่วนพื้นฐานของโปรแกรม จะประกอบไปด้วยแถบเครื่องมือต่างๆ รวมไปถึงการปรับแต่งวัตถุที่จะเอาไปใช้งานด้านการเคลื่อนไหวต่อไป

- ส่วนของการเตรียมพร้อมการสร้างภาพเคลื่อนไหว (Animation) จะมีการสร้างภาพสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการเคลื่อนไหวตามแบบที่ต่างกันไป

- ในส่วนของการกำหนดการเคลื่อนไหวต่างๆ เช่นการ Mask, Guide, การใช้ Action Script เป็นต้น

- ส่วนของการประยุกต์ใช้งานเป็นในรูปแบบ presentation, interactive, web

หลักการออกแบบเว็บไซต์

เว็บไซต์ที่ดีไม่จำเป็นที่จะต้องเด่นในเรื่องของเทคนิคหรือลูกเล่นเสมอไป เพราะสิ่งต่างๆ ที่ตามมาคือการเรียกข้อมูลมหาศาลตามจำนวนลูกเล่นที่เพิ่มเข้ามา ซึ่งบางครั้งลูกเล่นที่มีมากมายเกินจำเป็นอาจทำให้ผู้ใช้เกิดความสับสนและเข้าถึงข้อมูลได้ยากลำบากจนเกินไป ความพอดีจึงเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึง

การใช้พื้นภาพ (Background)

มีเว็บไซต์จำนวนไม่น้อยที่ทำให้ผู้ใช้ต้องเพ่งเพราะแบ็กกราวนด์ หรือจะต้องมีการปรับสีหน้าจอของคน ฯลฯ เพื่อให้อ่านข้อความได้ชัดเจน ปัญหาเหล่านี้เกิดจาก

- ขนาดที่ไม่เหมาะสม ซึ่งมีเว็บไซต์มากมายที่ใช้พื้นหลังเป็นรูปหรือลาย ที่เกิดจากการซ้ำภาพนำมาเรียงต่อกันและมักเกิดปัญหารอยต่อที่ไม่เหมาะสม การใช้ภาพที่มีขนาดเล็กและมีรายละเอียดมากจะทำให้เกิดอาการล้าตาต่อผู้ใช้งาน ทำให้อ่านข้อความได้ยากและยังต้องใช้เวลาในการแสดงผลนานขึ้นเพราะเกิดจากการที่ต้องโหลดภาพนั้นๆ มาเรียงต่อกันจนกลายเป็นพื้นหลัง อีกปัญหาหนึ่งคือการเลือกใช้พื้นที่การทำงานเพื่อแสดงผลของเว็บซึ่งกำหนดโดยผู้สร้างเว็บ เช่น การสร้างงานบนขนาดหน้าจอ 640×480 pixels ภาพแบ็กกราวนด์ดูพอดีในเครื่อง แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าผู้ใช้งานเข้าไปยังเว็บๆ นั้น โดยที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ของเครื่องผู้ใช้อยู่ที่ 800×600 pixels จะเห็นภาพขนาดเล็กเรียงต่อกัน แต่หากสร้างงานบนพื้นที่ที่ใหญ่เกินไป อย่างเช่น 1024×768 pixels ผู้ชมที่ดูด้วยความละเอียดที่ต่ำกว่าก็จะเห็นภาพเพียงบางส่วน

- พื้นงานนั้นไม่ควรเป็นลวดลาย หรือมีภาพที่กวนกับตัวหนังสือยกตัวอย่างเช่น การใช้สีอ่อน ข้อความที่มีจำนวนมากบนภาพที่มีพื้นสีสดจะทำให้เกิดอาการล้าทางสายตา หรือการใช้สีที่มีน้ำหนัก ใกล้เคียงกันกับภาพอาจทำให้กลืนกันไป ไม่ชัดเจน

- การใช้สีเป็นพื้น Background อย่างเหมาะสมนอกจากจะช่วยให้ผู้ใช้เกิดความสบายตาแล้ว ยังทำให้การประมวลผลข้อมูลทางเว็บมีความรวดเร็วขึ้นอีกด้วย

การใช้เอฟเฟกต์ (Effect) ต่างๆ

การให้แสงเงาแก่ภาพและตัวอักษร ควรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และควรมีจังหวะการใช้งานที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้แย่งความสำคัญของเนื้อหา และนอกเหนือจากนี้ เอฟเฟกต์ยังมีผลต่อความเร็วในการโหลดเว็บเพจแต่ละหน้าอีกด้วย ผู้ออกแบบยังต้องคำนึงถึงการใช้งานของผู้ใช้ในความเร็วของอินเทอร์เน็ตที่ต่างกัน

การใช้ตัวอักษร

การพิจารณาในการเลือกตัวอักษรนั้นต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ คือ ความสามารถในการอ่านและ ความกลมกลืน กล่าวคือ ความสามารถในการอ่านสิ่งแรกที่ควรคำนึงถึงไม่ว่างานจะอยู่ในรูปแบบใดๆ เพราะเว็บเป็นสื่อที่ให้ข้อมูลเกี่ยวข้องกับ Information design โดยตรง ส่วนสิ่งสำคัญที่รองลงมาแต่ก็ยังคงขาดเสียมิได้คือความกลมกลืน ซึ่งในที่นี้หมายถึงความสอดคล้องในเรื่องของรูปแบบ typeface กับ mood & tone ของงานยกตัวอย่างเช่น ถ้าจะออกแบบเว็บสไตล์โมเดิร์นขึ้นมาสักเว็บหนึ่งตัวหนังสือประเภทที่มีรายละเอียดของ texture มากมายคงจะไม่เหมาะสมสักเท่าไร และหากมีลูกเล่นที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น เช่น ข้อความวิ่งจากซ้ายไปขวา ความเหมาะสมในเรื่องของเวลาที่จะต้องเป็นสิ่งที่จะต้องใคร่ครวญ

การออกแบบและเลือกใช้กราฟิกที่มีขนาดเล็ก

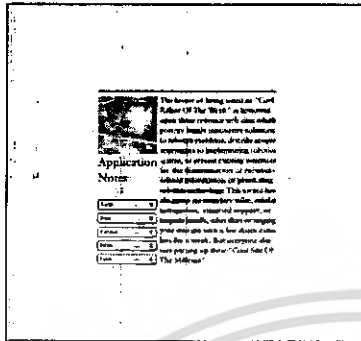
กราฟิกที่นำมาใช้บนเว็บทั้งที่มาจากสแกน ถ่ายรูป หรือสร้างจากโปรแกรมต่างๆ ก็ตาม ต้องมีขนาดเล็ก และตรงตามจุดประสงค์การใช้งานที่สุด ซึ่งควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

- ทุกครั้งที่ออกแบบกราฟิกเพื่อจะนำไปใช้ยังส่วนต่างๆ ของเว็บต้องคำนึงถึงการใช้งานที่ง่ายต่อการคลิกไปยังส่วนต่างๆ ซึ่งควรแบ่งหมวดหมู่ที่ชัดเจน
- ขนาดไฟล์อาจไม่ส่งผลต่อผู้ออกแบบมากนักเมื่อเทียบกับกำลังในการส่งรับข้อมูลของเครื่องผู้ออกแบบ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเครื่องของผู้ใช้ในแต่ละที่จะมีความเร็วของโมเด็มที่ใช้งานเท่ากัน เพราะการส่งรับข้อมูลของโมเด็ม ๑๔.๔ kb / sec มันเทียบไม่ได้กับความเร็ว ๑ mb / sec และการที่ไฟล์ให้มีขนาดเล็กยังเป็นผลดีเมื่อผู้สร้างต้องการที่จะอัปเดตข้อมูลเพิ่มเติมอีกด้วย

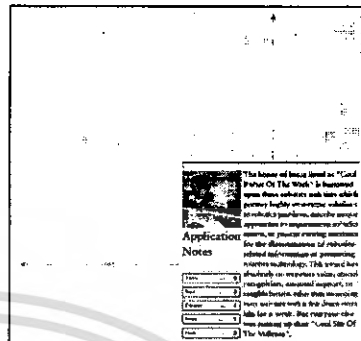
การควบคุมขนาดของเพจให้ดี

ความละเอียดของจอแสดงผลของผู้ใช้ทั่วโลกนั้นย่อมแตกต่างกัน ดังนั้นการกำหนดความละเอียดในการแสดงผล จึงต้องมีการวางรูปแบบ โครงสร้างที่เหมาะสมกับเว็บเบราว์เซอร์ หากการวางเนื้อหานั้นมีข้อมูลที่มาก อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายเมื่อผู้ใช้เลื่อนดูข้อมูล ดังนั้นตารางเว็บเพจควรมีความยืดหยุ่นได้ โดยอาจกำหนดเป็นค่าเปอร์เซ็นต์แทนตัวเลขคงที่เพื่อความเหมาะสม

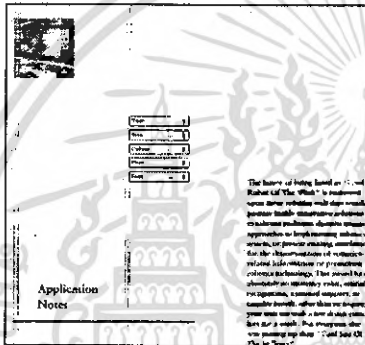
ตัวอย่างการจัดวางองค์ประกอบในเว็บเพจแบบต่างๆ

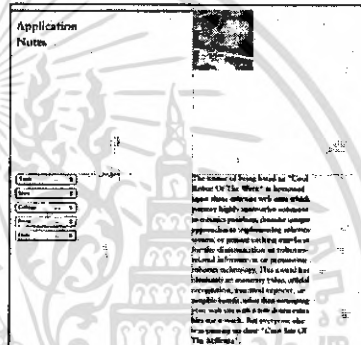
ภาพที่ ๒.๑ การจัดองค์ประกอบทั้งหมดไว้ตรงกลาง

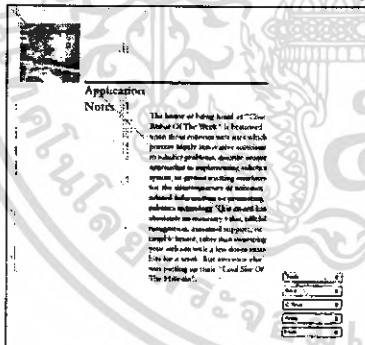
ภาพที่ ๒.๒ การวางชิดไว้กับมุมด้านบน

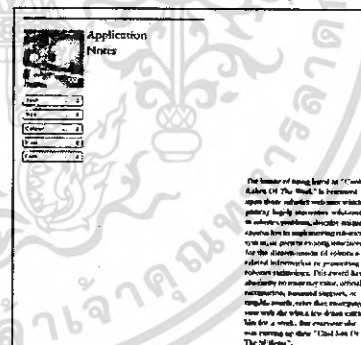
ภาพที่ ๒.๓ การกระจายตำแหน่งวางอย่างสมดุล

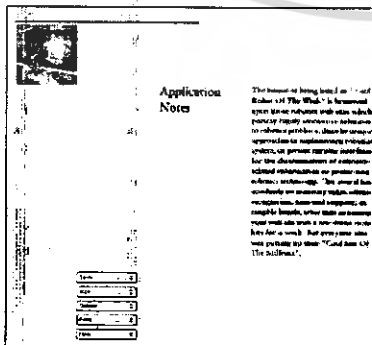
ภาพที่ ๒.๔ แยกระยะไว้เป็นส่วนๆอย่างมีจังหวะ

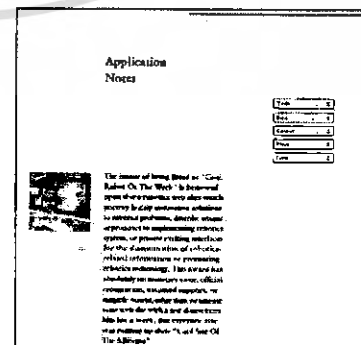
ภาพที่ ๒.๕ สอดคล้องกับหลักการอ่านแบบสากล

ภาพที่ ๒.๖ การวางโดยตัวนำหน้าให้สมดุล

ภาพที่ ๒.๗ ใช้พื้นที่ว่างเพื่อน้องค์ประกอบ

ภาพที่ ๒.๘ ส่วนรายละเอียดไว้ด้านล่างหัวข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนและออกแบบก่อนลงมือสร้าง

การวางแผนการสร้างที่ดีก่อนเริ่มทำจริงจะช่วยให้เว็บที่มีความซับซ้อนผสมผสานกลมกลืนกันได้ การทำแผนผังเว็บ หรือ Site Map ข่อมเป็นแนวทางที่ดีเพราะนอกจากจะทำให้ผู้ออกแบบจัดเรียงข้อมูลและเนื้อหาได้เหมาะสมแล้วยังสามารถตรวจเช็คความบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นได้ง่าย

การเข้าถึงข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น การเลือกจัดวางเนื้อหาและการออกแบบลวดลายกราฟิกที่สอดคล้องกับเนื้อความนั้นๆ จะสร้างความประทับใจแก่ผู้ที่เข้ามาชมเว็บไซต์ได้ง่าย และไม่ควรรออกแบบด้วยเทคโนโลยีที่ล้าสมัยเกินไป เพราะเครื่องของผู้ใช้อาจยังไม่มีรองรับในสิ่งเหล่านั้น

การสร้างความประทับใจให้กับผู้ใช้งานเว็บไซต์

โสมเพงของเว็บไซต์นั้นเปรียบเสมือนบ้าน การที่ผู้ชมเข้ามายังเว็บหน้าแรกแล้วเกิดความประทับใจ ข่อมสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้น ควรนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจน ตรงไปตรงมา คุยภาษาเดียวกันกับกลุ่มเป้าหมายจะเข้าใช้บริการและเพิ่มสิ่งใหม่ๆ เพื่อสร้างความประทับใจให้เกิดขึ้น

การปรับปรุงข้อมูลและรูปแบบของเว็บไซต์

การแสดงวันที่หรือจำนวนครั้งที่เว็บมีการปรับปรุงจะส่งผลให้ผู้ที่เคยใช้กลับมาเยี่ยมชมเว็บไซต์อีกครั้งซึ่งเทคนิคในการปรับปรุงข้อมูลมี ดังนี้

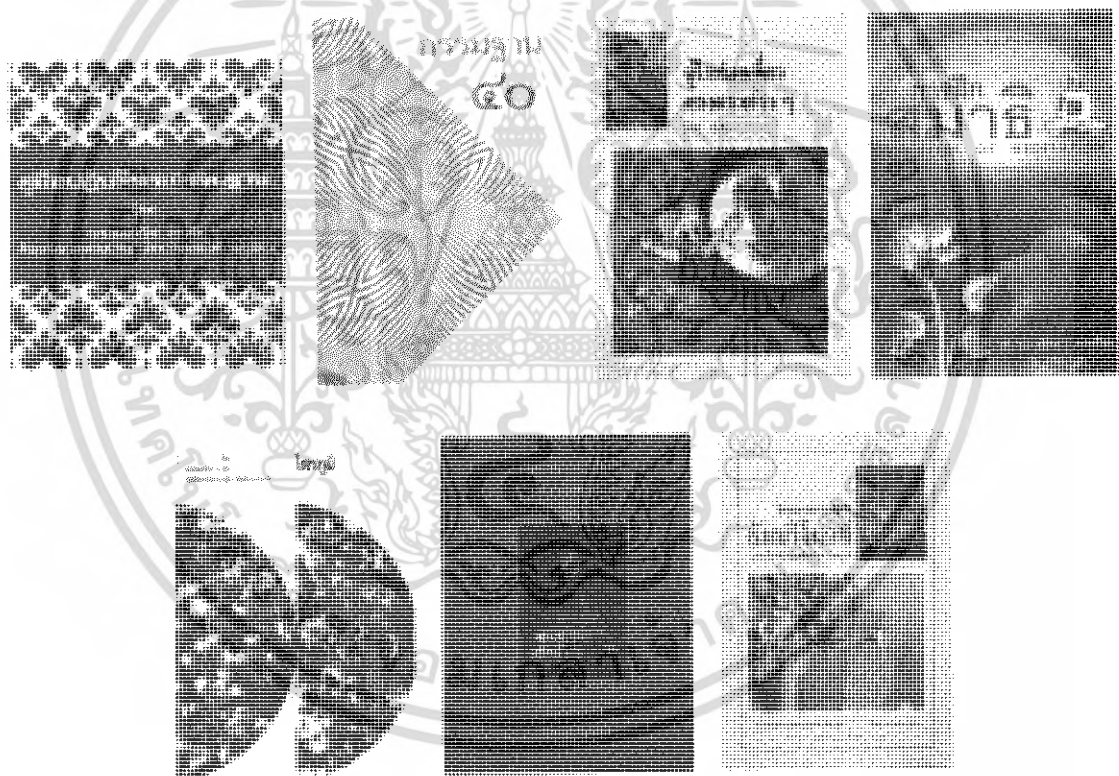
- จัดสลับลำดับเนื้อหาที่มีอยู่ เสริมเนื้อหาใหม่สลับกับเนื้อหาที่มีอยู่ เพิ่มเนื้อหาและหัวข้อใหม่ๆ จะช่วยเพิ่มความน่าสนใจยิ่งขึ้น
- ตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาดจากการติติงของผู้เข้าชมเว็บไซต์
- อาจมีการใส่ตัวเลขนับจำนวนการเข้าชม เพื่อบอกสถิติการเข้าชม ซึ่งสามารถเป็นตัวประเมินเนื้อหาได้ว่าเรื่องใดที่ผู้ชมสนใจมากที่สุด โดยสังเกตการณ์เพิ่มขึ้นเมื่อทำการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาใหม่

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการออกแบบของสื่อต่างๆในเรื่องสมาธิ

จากการสำรวจส่วนใหญ่จะมีสื่อที่ออกมาในรูปแบบของหนังสือ เทปหรือซีดี และเว็บไซต์ ซึ่งสองในสามนั้นเป็นรูปแบบที่เน้นในการอ่าน อีกแบบคือการฟัง โดยอาจจะเป็นเพลงที่โน้มน้าวจิตใจให้สงบ หรือการเทศน์โดยพระอาจารย์ท่านต่างๆ โดยเนื้อหาบ้างจะเป็นเนื้อหาที่ลงลึก และบ้างก็จะเป็นเนื้อหาที่เบาๆ ไม่นักหนาเกินไป ด้วยเพราะว่าเป็นเนื้อหาที่บอกเล่าบอกการพบเห็นความเป็นไปในโลกของบุคคลต่างๆ ที่น่าอัศจรรย์ใจ

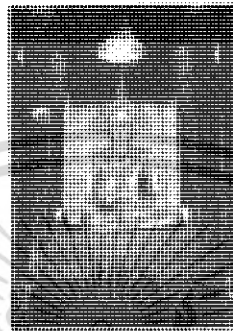

รูปที่ ๓.๑ - ๓.๗ - รูปแบบสิ่งพิมพ์ต่างๆ

(จากซ้ายไปขวา แถวแรก - คู่มือปฏิบัติพระกรรมฐาน, กรรมฐาน ๔๐, จูไรทองเที่ยวดวงดาวต่างๆ, การฝึกสมาธิ
แถวสอง - ไตรภูมิ, รวมคำสอนรวมปฏิบัติ, นิตยสารธรรมวิโมกข์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเว็บไซต์

รูปที่ ๓.๑๐ - รูปแบบเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูล (เว็บ)

สื่อประเภทเว็บไซต์นั้นค่อนข้างจะมีความหลากหลายและยังไม่เสียดังค์ด้วย ต้นทุนนั้น อาจจะมาจากการเข้าพื้นที่หรือเช่าชื่อของเว็บ แต่ด้วยเนื้อหาที่สามารถอ่านและโหลดมาเก็บได้ฟรีๆ และยังสามารถตอบข้อข้องใจในทางธรรมเนียมปฏิบัติกันได้ แลกเปลี่ยนข่าวสารและร่วมอนุโมทนากับ ประสบการณ์หรือข้อมูลที่ร่วมกันแลกเปลี่ยน

แน่นอนว่า ข้อมูลนั้นบางครั้งอาจจะไม่ได้มาอย่างกว้างๆ บางเว็บเปิดสำหรับสมาชิกภายใน ทั้งนี้เพื่อทดสอบความรู้และกำลังใจของผู้ใฝ่ความรู้ ทำให้บางครั้งสิ่งที่เราอยากรู้ก็ไม่อาจจะรู้ได้ และข้อมูลส่วนใหญ่มีความล้าลึก แต่จะไม่ได้ให้ความรู้สึกที่น่าเข้ามาชมอย่างสม่ำเสมอ

จะพบว่าบางครั้งผู้อ่านจะหือกับปริมาณตัวอักษรที่มีปริมาณมาก แม้จะจัดหมวดหมู่อย่างดี ก็ยังประสบปัญหาในการค้นหาข้อมูล และด้วยความที่ผู้จัดทำเว็บบางท่านมิได้เรียนมาทางด้าน การออกแบบ ทำให้โทนสี รวมถึงการจัดวางและแนวทางในการมองและเข้าชมมีความติดขัด ไม่ทันไหล เป็นธรรมชาติ รู้สึกไม่สบายตา ใช้ตัวอักษรและพื้นหลังที่ไม่สามารถเข้ากันได้ ในบางเว็บ องค์ประกอบของความผิดพลาดเหล่านี้ ทำให้ไม่เอื้ออำนวยให้เข้าถึงข้อมูลได้ทันนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาข้อมูลและแหล่งอ้างอิง ทำให้กำหนดแนวทางและประเด็นในการออกแบบ
ดังนี้

กำหนดกลุ่มเป้าหมายของงาน

จากข้อมูล ทำให้ทราบได้ว่า กลุ่มเป้าหมายเดิมนั้น จะอยู่ในช่วงอายุ ๓๐+ เพราะด้วยความ
อึดตัวตลกผลึกทางความคิดและประสบการณ์ ความเบื่อหน่ายในชีวิต รวมถึงหน้าที่การงาน เริ่มรับรู้
และตระหนักชัดถึงความเป็นไปของชีวิต แต่กลุ่มเป้าหมายในการออกแบบนี้ จะมุ่งไปยังกลุ่มของ
วัยรุ่นตอนปลายขึ้นไป (๑๘+) เพราะความต้องการสมาธิในแต่ละระดับวัยที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิต
การเรียน และการเริ่มต้นชีวิตการทำงานของกลุ่มเป้าหมายเป็นสิ่งจำเป็น ส่วนสำหรับผู้ที่สนใจใน
พุทธศาสนาอยู่ก่อน และผู้ที่ตระหนักในความบกพร่องของตน ก็เป็นไปได้ว่าคนเหล่านี้จะสนใจใน
สมาธิด้วยเช่นกัน

แนวคิดในการออกแบบ

เว็บไซต์สมาธินี้นำเสนอซึ่งหลักธรรมอันเป็นจริง โดยใช้ศึกษาอ้างอิงได้ในระดับเบื้องต้น
โดยจะไม่ส่งเข้าไปยังศัพท์หรือความรู้เฉพาะทางมากนัก โดยเนื้อหาจะเน้นไปที่เนื้อหาในหมวดการ
ทำสมาธิทั้ง ๗

ชื่อเว็บไซต์นั้น ต้องการให้สื่อออกมาอย่างง่ายๆ เข้าใจได้ทันที จึงเลือกใช้ชื่ออย่างตรงตัว
ด้วยภาษาอังกฤษว่า Meditation โดยแปลว่าการเข้าฌานหรือการเพ่งพิจารณา ซึ่งเป็นคำปกติที่ใช้
แสดงถึงการสมาธิในภาษาอังกฤษ

Mood&Tone เว็บไซต์จะแตกต่างจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับสมาธิโดยทั่วไป ซึ่งเน้นเอาความสงบ
และเรียบง่าย โดยคงความเรียบง่ายไว้ แต่เพิ่มรายละเอียดและลูกเล่น เช่น ภาพเคลื่อนไหว เพื่อย่อย
เนื้อหาที่เข้าใจได้ยากให้ง่ายขึ้น แนวคิดนี้มาจากรูปลักษณะของดวงกสิณอันเป็นหนึ่งในอุปกรณ์
การทำสมาธิซึ่งเป็นวงกลมแบนๆ มีสีต่างกันตามเนื้อหาและวัสดุ จึงจับเอาความรู้สึกและอารมณ์
นี้มาใช้งาน

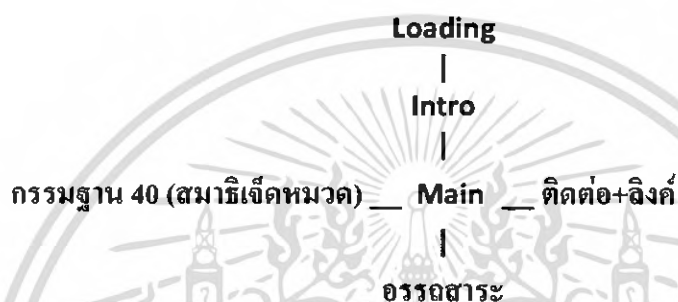
ฉากหลังนั้นจะเป็นโทนสีเรียบๆ ซิมๆ เพื่อไม่ให้รับกวนสายตาขณะอ่านและไม่ดึงความ
สนใจจากเนื้อหา และเนื่องด้วยเรื่องของสมาธิเป็นความรู้ที่ไม่สามารถบอกประสบการณ์ต่อได้อย่าง
ชัดเจน จึงต้องมีการออกแบบไอคอนในหน้าเว็บ โดยให้อารมณ์ที่เมื่อเข้ามาอ่านมาชมแล้ว ก็อยากที่
จะไปปฏิบัติให้เกิดความเจริญแก่ตน

ลักษณะกราฟฟิกที่ใช้จะใช้รูปตัดทอนที่เข้าใจได้โดยง่ายและตรงไปตรงมา แสดงพร้อมกับ
คำอธิบายสั้นๆ เพื่อความเข้าใจในระดับหนึ่ง โดยที่ไม่ต้องการให้ลึกซึ้งมากเกินไป เพราะบุคคลที่เข้า

มาชมอาจจะยังไม่มียุคที่เพียงพอ ภาพที่ใช้จะเน้นไปในการแสดงภาพแบบ Vector เพื่อลดขนาดของไฟล์ให้เล็กลง และเพื่อให้สร้างลูกเล่นต่างๆในภายหลังได้ง่ายขึ้น

ดนตรีและเสียงประกอบจะแยกย่อยออกไป โดยจะใช้เสียงธรรมชาติ เน้นไปยังเพลงที่ฟังแล้วรู้สึกนิ่ง

ขอบเขตของการออกแบบ มีดังนี้

๑. หน้าโหลดข้อมูล จะแสดงเป็นเหมือนเส้นแสงที่พุ่งขึ้นและแตกออกเป็นรัศมีแสงต่างๆ (เมนู)

๒. Intro จะเป็นบทพระลักพระคุณของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และบทของมาตื้อเนื้อหาในกรณีที่ทำไว้ไม่ถูกไม่ควร ใช้คำผิด อธิบายผิดหรือคลาดเคลื่อนจากความจริง หรือผิดพลาดประการใด

๓. หน้าหลัก เป็นหน้าที่รวมเอาเนื้อหาต่างๆไว้ทั้งหมด โดยการออกจากหน้าย่อยจะมาปรากฏที่จุดนี้เสมอ เพื่อกำหนดทางในการชมให้ชัดเจน จะเป็นลักษณะคล้ายรัศมีต่างสีกันที่แผ่ออกมาจากตัวโลโก้ของเว็บ โดยจะสามารถเลือกชมต่อได้อีก ๒ ข้อใหญ่ คือ

๔. ๓ **methods of meditation** จะเป็นหน้าที่กล่าวถึงเนื้อหาในสมาธิทั้ง ๓ หมวด โดยแยกไปตามแต่ละหมวด มากน้อยตามความยากง่าย

๕. **Contact us** หน้าติดต่อ ซึ่งจะมีเว็บที่สามารถเข้าไปหาข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งเป็นเว็บที่มีฐานข้อมูลโยงใยต่อกันมหาศาล ทั้งมีพระไตรปิฎก ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ และรวมถึงข้อใจความอรรถเชิงลํ้าลึกในทางธรรม ซึ่งประสิทธิ์ประสาทและเมตตาให้ความรู้ได้มากมาย

ในหน้าหลักจะมีลิงค์ย่อยๆ อธิบายใจความสั้นๆที่ต้องการ เน้นให้ข้อมูลเป็นหลัก

บทที่ ๔

ขั้นตอนการออกแบบ

จากการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดนำมาสู่ขั้นตอนในการออกแบบ โดยนำแนวทางที่ได้มาวิเคราะห์เป็นแนวคิดในการออกแบบและพัฒนาเป็นผลงานจริงในลำดับต่อไป ซึ่งขั้นตอนนี้ใช้กระบวนการทางความคิดในการออกแบบเพื่อให้ได้งานที่มีความสมบูรณ์ โดยการพัฒนาแบบเป็นขั้นเป็นตอนนี้จะช่วยให้การปฏิบัติงานจริงนั้นง่ายขึ้น ขั้นตอนที่กำลังจะกล่าวมามีดังนี้

การวางแผนงานโดยรวม

เป็นการแบ่งเนื้อหาเพื่อนำเสนอ ซึ่งประกอบไปด้วย ๔ ส่วนหลักคือ

๑. Intro – ส่วนที่ใช้แนะนำเว็บไซต์ก่อนที่จะเข้าสู่หน้าหลักของเว็บไซต์
๒. Main page – หน้าหลักที่ให้ผู้ชมสามารถเปิดดูหน้าต่างๆ
๓. รายละเอียด เนื้อหาในแต่ละหน้า

การออกแบบโลโก้เว็บไซต์

เริ่มจากการกำหนดชื่อเว็บไซต์ก่อน ซึ่งชื่อนั้นจะต้องแสดงถึงเรื่องที่ต้องการจะนำเสนอ นั่นคือ การทำสมาธิ จึงนำคำหลายๆแบบทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มาทดลองใช้ จนสุดท้ายจึงเลือกใช้ชื่อที่มีความหมายตรงๆตัวในภาษาอังกฤษ คือ คำว่า *meditation* ซึ่งแปลว่าการเพ่งพิจารณา หรือการเข้าฌานนั่นเอง เหตุผลที่เลือกใช้ภาษาอังกฤษเพราะภาษาไทยนั้น มีความลำบากในการสะกดเป็นอังกฤษ เพื่อที่จะเข้าเว็บไซต์เวลาพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ จึงเลือกตามความเหมาะสมในการใช้งาน ส่วนการเลือกนามสกุลให้กับเว็บไซต์ ซึ่ง *meditation.com* นั้นมีการจับจองใช้งานแล้ว จึงมีการปรับเปลี่ยนเป็น *meditation.co.th* ซึ่งเป็นโดเมนในประเทศไทยตามความเหมาะสม

การออกแบบโลโก้ นั้น เนื่องด้วยความคิดในการออกแบบคือหัวข้อสมาธิที่มีความกว้างขวางมาก เพราะเป็นเรื่องของนามธรรม ยากที่จะเข้าถึงได้โดยฉบับปล้นง่ายตาย ฉะนั้น แนวทางหลักจึงอ้างอิงจากลักษณะของจิต จาก *คู่มือนักปฏิบัติพระกรรมฐาน* ของท่าน *พระมหาวิระ ภาวโร (หลวงพ่อกุญฺญลิ่งคำ)* ซึ่งในนั้น มีย่อหน้าหนึ่งกล่าวถึงลักษณะของจิตไว้ดังนี้

“สี่ของจิต

สี่ของจิตนี้ ในที่บางแห่งท่านเรียกว่า “น้ำเลี้ยงของจิต” ปรากฏเป็นสื่อออกมาโดยอาศัย อารมณ์ของจิตเป็นเหตุ สีนั่นบอกถึงจิตเป็นสุข เป็นทุกข์ อารมณ์ชัดของขุ่นมัว หรือ ม่องใส ท่านโบราณจารย์ท่านกล่าวไว้ดังนี้

๑. จิตที่มีความยินดี ด้วยการหวังผลอย่างใดอย่างหนึ่ง กระแสจิตมีสีแดงปรากฏ
๒. จิตที่มีอารมณ์โกรธ หรือมีความอาฆาตของล้างของผลาญ กระแสจิตมีสีดำ
๓. จิตที่มีความผูกพันด้วยความลุ่มหลง เสียหายห่วงใยในทรัพย์สิน และสิ่งที่มีชีวิต กระแสจิตมี สีคล้ายน้ำล้างเนื้อ

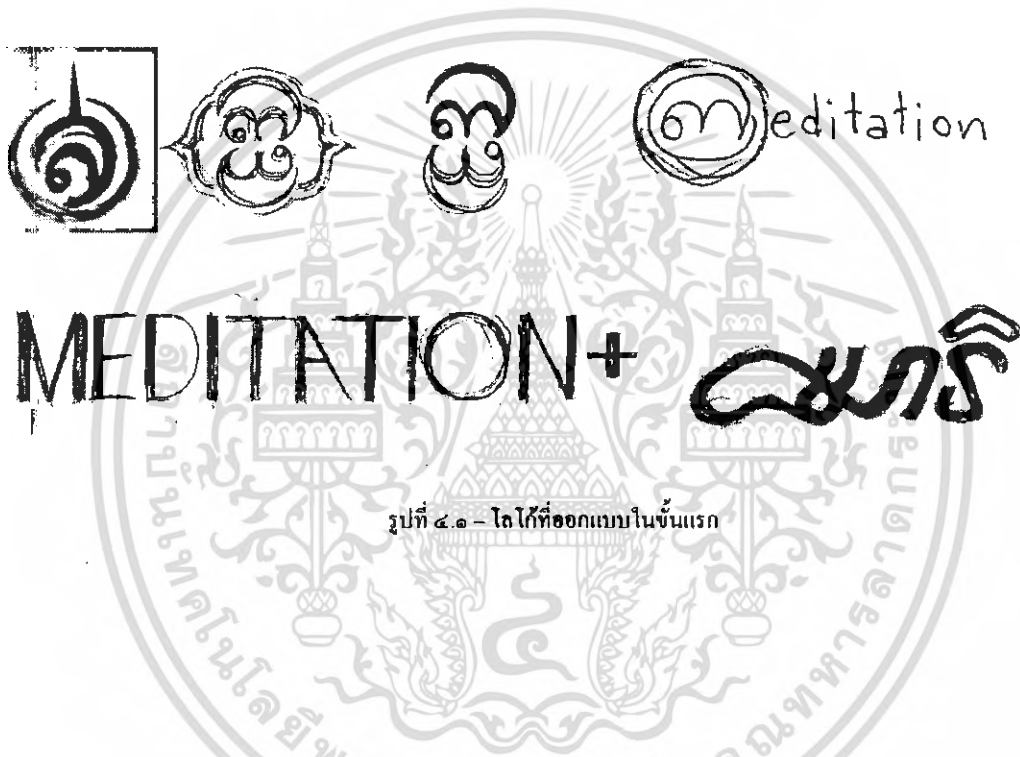
๔. จิตที่มีกังวล ตัดสินใจอะไรไม่ได้เด็ดขาด มีความวิตกกังวลอยู่เสมอกระแสจิตมีสีเหมือน น้ำต้มถั่ว หรือ น้ำขาวขุ่น

๕. จิตที่มีอารมณ์นุ่มไปในความเชื่อง่าย ใครแนะนำอะไรก็เชื่อ โดยไม่ใคร่จะตรិตรง ทบทวน หาเหตุผลว่า ควรหรือไม่เพียงใด คนประเภทนี้เป็นประเภทที่ถูกดัดถูกดุนเสมอ ๆ จิตของคนประเภทนี้ กระแสมีสีเหมือนดอกกรรณิการ์ คือ สีขาว

๖. คนที่มีความเฉลียวฉลาด รู้เท่าทันเหตุการณ์เสมอ เข้าใจอะไรก็ง่ายแล้วเรียนก็เก่ง จดจำได้ดี ปฏิภาณไหวพริบกว่องไว คนประเภทนี้ กระแสจิตมีสีม่องใสคล้ายแก้วประกายพริก หรือ ในบางแห่งท่านว่า คล้ายน้ำที่ปรากฏลืออยู่ในใบบัว คือ มีสีใสคล้ายเพชร”

“...แล้วการรู้อารมณ์จิตนั้นมีประโยชน์มากโดยเฉพาะก็คือ การรู้อารมณ์จิตของตนเองนั้น แหะละสำคัญมาก จะได้คอยสกัดกั้นอารมณ์ชั่วร้ายที่เป็นกิเลสและอุปกิเลสไม่ให้มาพัวพันกับจิต ด้วยการคอยตรวจสอบกระแสจิตดูว่าขณะนี้จิตเราจะมีสีอะไรควรระวังภัยจิสิตทุกประเภท อย่าให้สีทุกอย่าง แม้แต่ชนิดหนึ่งปรากฏแก่จิต เพราะสีทุกอย่างที่ปรากฏนั้น เป็นอาการของกิเลสทั้งสิ้น สีที่ต้องการ และสนใจเป็นพิเศษก็คือ สีใสคล้ายแก้วควรแสวงหาให้มีประจำจิตเป็นอันดับแรกต้องเป็นแก้วทั้งแท่ง อย่าให้มีแกนที่เป็นสีปนแม้แต่ชนิดหนึ่ง สีที่เป็นแก้วนี้ เป็นอาการของจิตที่ทรงฌาน ๔ ท่าน ผู้ทรงฌานหนึ่งหรือที่เรียกว่า ปฐมฌาน จะมีกระแสจิตเหมือนเนื้อที่ถูกแก้วบางๆ เคลือบไว้ภายนอก ท่านที่ทรงฌานสองหรือที่เรียกว่าทุติยฌานมีเสมือนแก้วเคลือบหนาลงไปครึ่งหนึ่ง ท่านที่ทรงฌานสาม หรือที่เรียกว่าตติยฌาน มีภาพเหมือนแก้วเคลือบหนามาก เห็นแกนในสันไม้เต็มดวง และเป็นแกนชนิดหน้อย ท่านที่ทรงฌานสี่ หรือที่เรียกว่า จตุตถฌาน กระแสจิตจะดูเป็นแก้วทั้งดวง เป็นเสมือนก้อนแก้วลอยอยู่”

ก่อนจะมาเจอประโยชน์ธรรมเหล่านี้ การออกแบบเป็นไปในทางนำลักษณะของดวงแก้วที่มี
ชั้นหลายชั้นมาทำเป็นแนวทางในการทำโลโก้ เพื่อสื่อให้เห็นถึงการระลึกเห็นจิตของตนเวลามีสมาธิ
ในขณะที่การเลือกใช้รูปลักษณ์ที่หวิ้อหวาเกินความจำเป็น ข่อมไม่เป็นผลดีต่อเนื้อหาที่เป็นเรื่องที่
ต้องให้ความเคารพ จึงลองใช้ตัวอักษรหรือตัวเลขมาดัดแปลงมาสื่อเป็นโลโก้

รูปที่ ๔.๑ - โลโก้ที่ออกแบบในขั้นแรก

จากภาพจะเห็นว่าโลโก้ค่อนข้างที่จะดูไม่เหมาะสมต่อเนื้อหา และยังหวิ้อหวาเกินไป

เมื่อมาพบประโยชน์เหล่านี้แล้ว การออกแบบจึงเป็นการลองนำลักษณะของดวงแก้วที่มีชั้น
หลายชั้น มาทำเป็นแนวทางในการทำโลโก้ เพื่อสื่อให้เห็นถึงการระลึกเห็นจิตของตนเวลามีสมาธิ
โดยต่อเนื่องกับความคิดเดิมในการใช้ตัวอักษรธรรมดามาสร้างความรู้สึที่น่าสนใจ จำนวนชั้นจะ
แสงให้เห็นเป็นขั้นบันไดๆ ทดลองใส่ตัวอักษรลงไปเพื่อหาความเหมาะสม

รูปที่ ๔.๒ - โลโก้ที่ออกแบบในขั้นที่สอง

โดยการออกแบบในช่วงแรกๆยังไม่ลงตัว จึงเพิ่มความเรียบให้กับโลโก้ โดยเหลือแค่ความเป็นวงกลมธรรมดาๆ แล้วเอามารวมกับตัวอักษร โดยจัดให้วงกลมเสมอกัน โลโก้ต้นี้ให้ความรู้สึกที่น่าสนใจและนิ่งด้วย จึงเก็บไว้ และเริ่มทดลองกับคู่สี แต่ก็ยังลองทำเป็นแบบเรียบๆในลักษณะอื่นๆ โดยเอาเครื่องหมายที่สื่อกลางๆถึงความเพิ่มขึ้น “+” มาประกอบ แต่ไม่น่าพอใจ มีการค้นหาเอาสีเหลืองส้มมาใช้เพื่อแทนพุทธคุณ แสดงความอบอุ่น และอมเหลืองกระตุ้นให้รู้สึกไม่เบื่อ

รูปที่ ๔.๓ - โลโก้ที่ออกแบบครั้งที่สาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบต่อไปจึงยึดเอารูปแบบที่เป็นลักษณะวงกลมซ้อนกัน ที่ดูสมัยใหม่และ ใช้คู่สีที่สร้างที่น่าสนใจ โดยยังคงให้ความเคารพต่อพุทธศาสนา ฉะนั้นแบบสุดท้ายจึงใช้สีน้ำเงินและเหลืองอมส้มมาเป็นคู่สีของ โลโก้

รูปที่ ๔.๔ โลโก้ที่ใช้งานจริง

การออกแบบไอคอนในเว็บไซต์

ไอคอนในเว็บไซต์จะเป็นการออกแบบใหม่โดยสื่อถึงกรรมฐานในบางส่วนที่สามารถแบ่งได้ มาออกแบบให้ตรงตัว บางอย่างนั้นเป็นนามธรรมเข้าใจได้ยาก ไม่สามารถอธิบายได้โดยรูปสัญลักษณ์ จึงต้องประกอบกับการใช้ข้อความเพื่ออธิบายปุ่มต่างๆให้เข้าใจ

การออกแบบในขั้นแรก จะใช้สัญลักษณ์ต่างๆโดยบางอย่างนั้นแม้จะเป็นประเด็นเดียวแต่ก็มีหลายข้อ จึงแยกย่อยข้อต่างๆออกเป็นสัญลักษณ์คร่าวๆ และเลือกใช้ตามความเหมาะสม

รูปที่ ๔.๕ - แบบร่างไอคอนต่างๆ

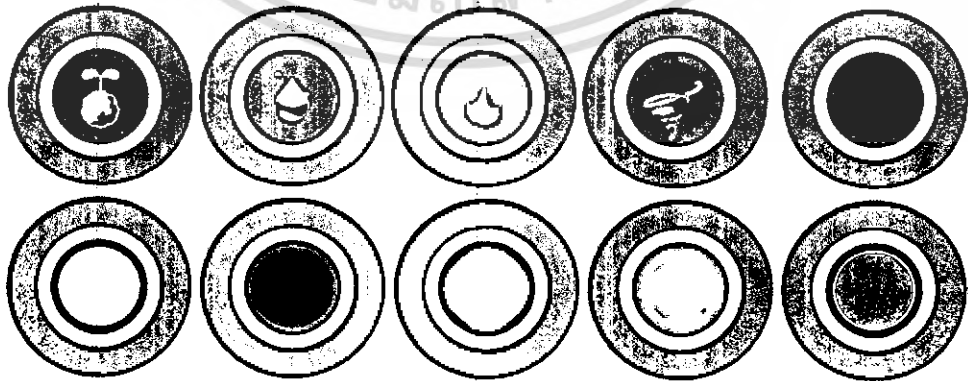
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยไอคอนนั้นได้แยกย่อยตามประเภทธรรมะ โดยผู้ทำนั้นตั้งใจจะพยายามไม่วุ่นวายกับ ธรรมะข้อที่เป็นนามธรรมมากจนเกินไป เพื่อความไม่คลุมเคลือของสัญลักษณ์และป้องกันการเข้าใจ ผิดในการตีความ

รูปที่ ๔.๖ - ไอคอนในหน้าหลัก

การออกแบบนั้น เมื่อพิจารณาตามการกลั่นกรองคั้งนั้นแล้ว จึงแยกเป็นหน้าที่จะมีไอคอน แสดงจำนวนมาก จะเป็น กสิณ ๑๐ อสุภะ ๑๐ ที่จะมีไอคอนอธิบายในแต่ละอย่างของกรรมฐาน ส่วนบางอย่างนั้นจะไม่มีรูป เพราะเป็นหัวข้อที่เป็นนามธรรม หรือไม่อาจเข้าถึงได้ในเบื้องต้น หาก ยังบังคับให้มีก็จะออกนอกกลุ่มออกทางได้ การคิดออกแบบจึงอยู่แค่ในไอคอนบนเมนูที่แสดงเท่านั้น

รูปที่ ๔.๗ - ไอคอนในหน้ากสิณ ๑๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ๔.๔ - ไอคอนในหน้าสภาวะ ๑๐

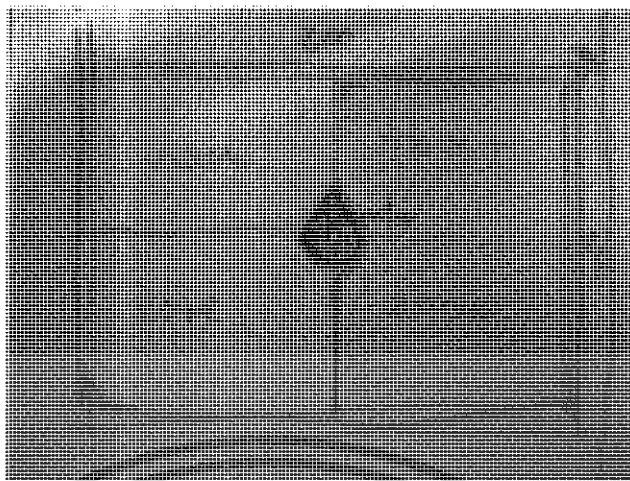

รูปที่ ๔.๕ - ไอคอนกลับไปหน้าก่อน-เปิดหน้าต่างต่อไป

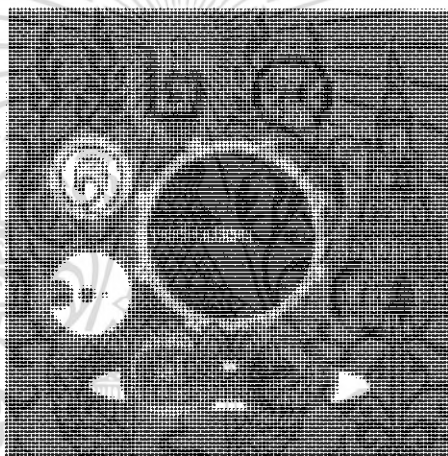
แนวทางการนำเสนอ

การนำเสนอในเว็บไซค์นี้จะหลีกเลี่ยงการใช้ซึ่งลักษณะที่เป็นพุทธศิลป์ หรือสัญลักษณ์ทางพุทธใด โดยพยายามที่จะออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหา โดยไม่เน้นหนักและลึกลงไป สีเส้นที่ใช้แม้จะค่อนข้างสว่างและมีสีที่ใช้ค่อนข้างหลากหลาย แต่ด้วยรูปแบบเรียบๆที่ทำให้ได้ความรู้สึกที่ไม่กระจัดกระจายเกินไป ลักษณะเว็บจะใช้ในลักษณะ Flow ใช้องค์ประกอบที่มีในการสร้างเอฟเฟกให้น่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

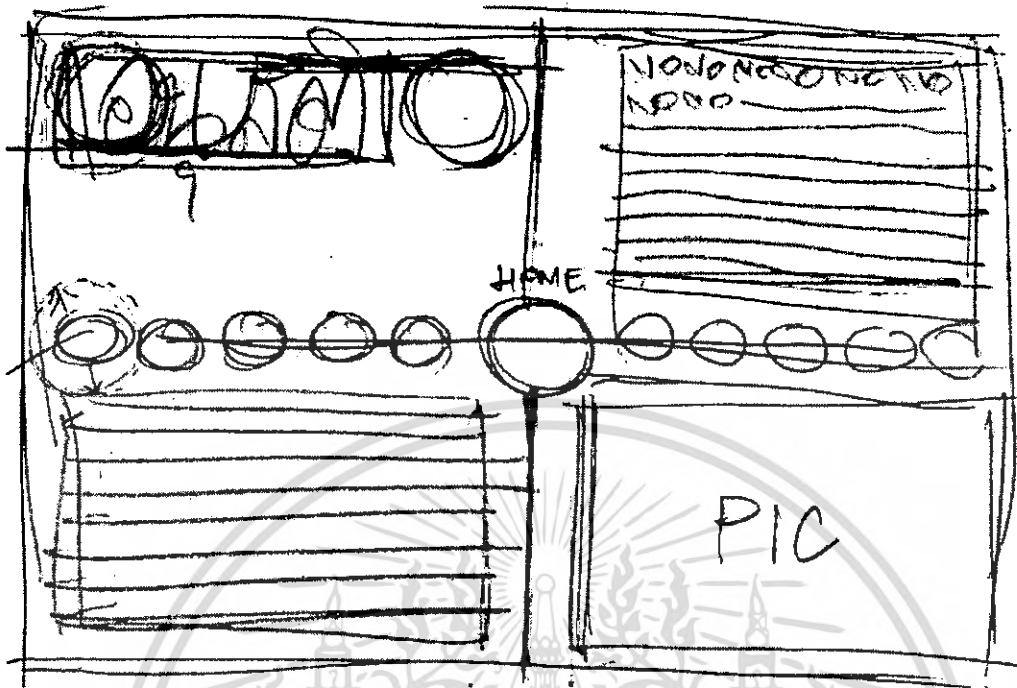
รูปที่ ๔.๑๑ - สมบัตินัย

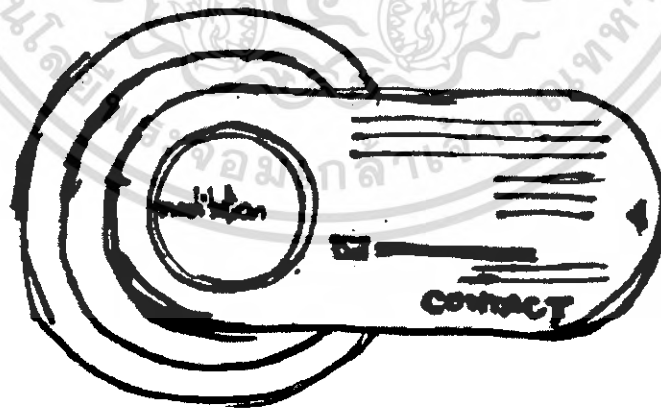
รูปที่ ๔.๑๑ - หน้าเมนูสมาชิกรุ่นแรก

จากภาพ จะเห็นว่าเมนูมีความวุ่นวายกวนสายตา และสีเข้มมากเกินไป ไม่ให้ความรู้สึกที่สงบนิ่งพอ และไม่กลมกลืนกับเนื้อหาด้วย จึงปรับเปลี่ยนให้เข้ากับเงื่อนไขและความเหมาะสมมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ๔.๑๒ - แบบร่างหน้าหลัก

รูปที่ ๔.๑๓ - แบบร่างหน้าติดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

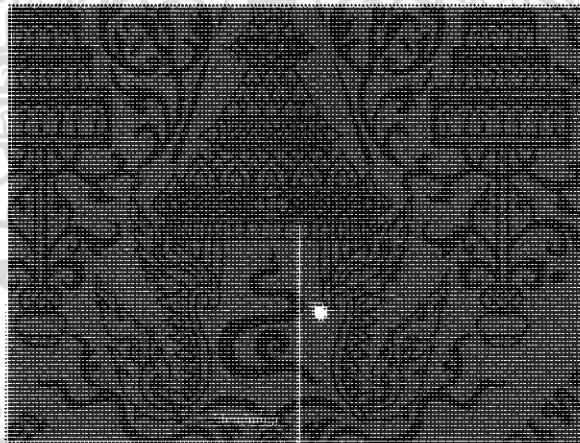
บทที่ ๕

ผลงานจริง

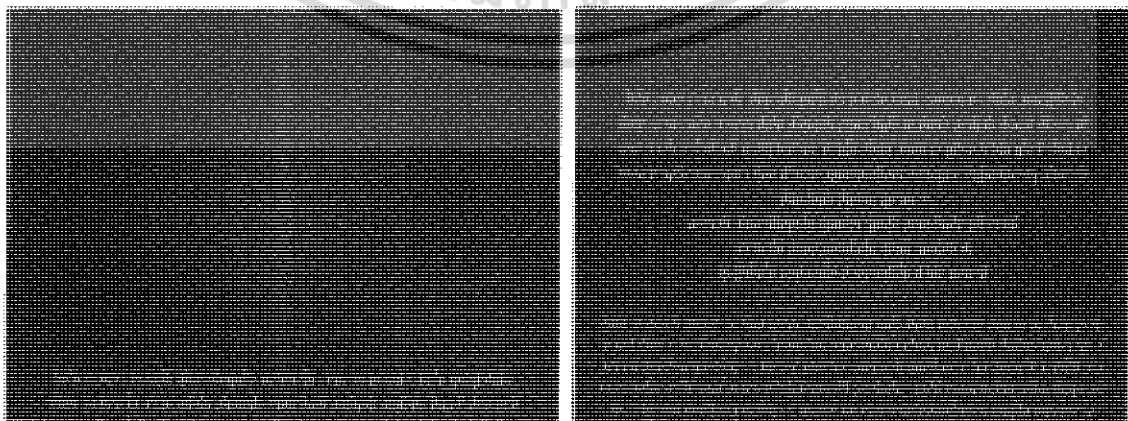
Introduction

Introduction นั้นเริ่มต้นโดยใช้การแสดงถึงหยดน้ำที่หยดลงไป โดยรวมเอาหน้าของมาซ้อนไว้เพื่อกันความผิดพลาดทางด้านด้วยความรู้ทั้งหลาย โดยหน้าของมานี้จำเป็นต้องดู ข้ามไม่ได้ เพราะค่อนข้างละเอียดอ่อนและจำเป็นมาก

Introduction นั้นจะเริ่มอย่างเรียบง่าย โดยเริ่มจากการเห็นเส้นไหลตื้นขึ้นมาเป็นสี่เหลี่ยมเพื่อที่จะนำสายตาให้อยู่กับข้อมูล มีเปอร์เซ็นต์นับอยู่ เพื่อที่ผู้ชมจะได้รู้ว่าไหลตื้นไปเท่าไรแล้ว เมื่อไหลตื้นเสร็จแล้วจึงขึ้นสไลด์เป็นคำของมา โดยเริ่มจากบทระลึกพระคุณของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และเป็นบทปริกรรมของมาลาไทย พร้อมๆ กับฉากหลังที่สว่างขึ้น จากนั้นจึงเข้าสู่หน้าหลัก

รูปที่ ๕.๑ - หยดน้ำที่ไหลตื้น

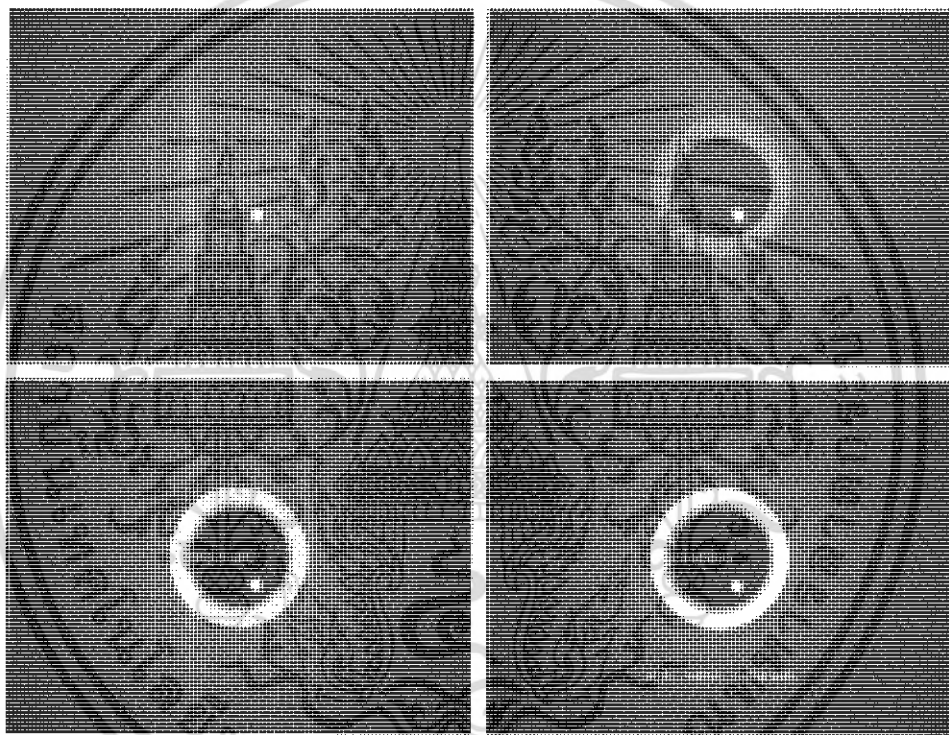

รูปที่ ๕.๒ - หน้าของมาลาไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Main page

หน้าหลักนั้น จะประกอบไปด้วยเมนูสองหัวข้อให้เลือก โดยจะยังไม่มีอะไรขึ้นมาอกจากเพลงและตัวเมนูนี้ ซึ่งเมื่อนั้นจะเป็นวงซ้อนกัน แต่ไม่ติดกัน ประกอบเข้าด้วยกัน ลักษณะคล้ายกับดวงแก้วที่เป็นภาพลักษณะหลัก เมื่อกดเข้าไปแล้วจึงจะเป็นคำกริยาอธิบายอย่างสั้นๆถึงเนื้อหา ความสำคัญของเว็บไซต์และสมาธิ รวมถึงคำอธิบายอื่นๆ ที่สามารถเข้าไปดูได้โดยการคลิกเข้าไปในลิงค์ โดยจะแสดงเป็นสี่เหลี่ยมเอาไว้

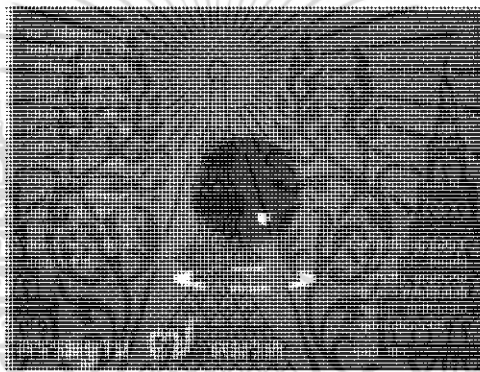
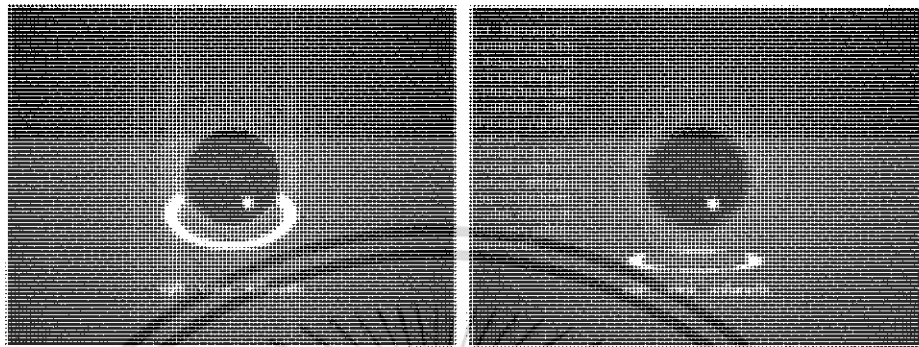
รูปที่ ๕.๓ - การเปลี่ยนแปลงสู่หน้าหลัก

๗ Modes of Meditation

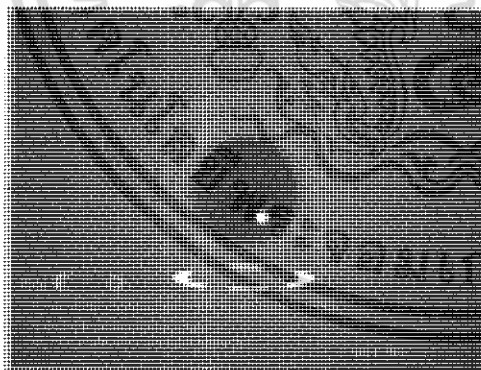
จากหน้าแรก ถ้ากดเข้าไปในวงสี่แรกที่เป็นสีฟ้า จะเป็นหน้าที่เป็นหัวข้อของกรรมฐาน ๗ หมวด ๔๐ กอง โดยเนื้อหานั้นจะแยกย่อยไม่เท่ากัน ตามแต่ความหนักเบาของเนื้อหา (โดยเทียบจากการที่สามารถฝึกได้หรือไม่) ลักษณะของวงจะเปลี่ยนเป็นเมนูที่สามารถเลือกได้ โดย ๗ หมวดนั้นจะเป็นลักษณะของรูปวงกลมที่แสดงถึงการพุ่งลงไปจิตใจของตนเอง เพื่อหาความต้องการในสมาธิ โดยปริมาณเนื้อหา จะมีตามความเหมาะสมแก่ความยากง่ายด้วย และเหมาะสมกับความมีลักษณะที่ชัดเจนหรือไม่ของธรรมนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อรรถาธิบายที่มีนั้นจะอธิบายอย่างสั้นๆ ให้พอเข้าใจ โดยให้ความรู้ที่ควรเข้าใจก่อนการปฏิบัติ ทั้งนี้จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เข้าชมหารายละเอียดในเบื้องต้นดีกว่าจากลิงค์ที่ให้ไว้ในหน้าติดต่อ

รูปที่ ๕.๔ - การเปลี่ยนไปยังหน้า ๘ หมวดกรรมฐาน

รูปที่ ๕.๕ - เมื่อดวงจันทร์ขึ้นแล้ว

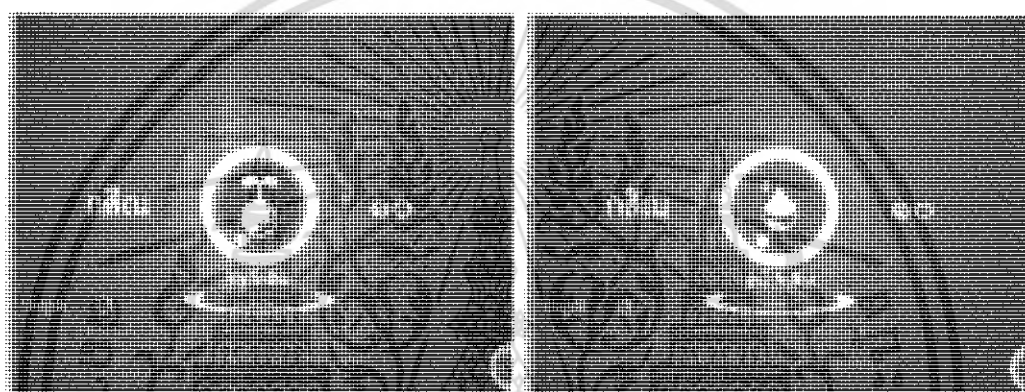

รูปที่ ๕.๖ - ดวงจันทร์ขึ้นแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กสิณ ๑๐

จะออกแบบให้เป็นลักษณะวงกลม โดยมีสัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงธาตุของนั้นๆ มีเมนูด้านล่างขวาโดยใช้การกดปุ่มเปิดปิดเมนูเพื่อแสดงหรือซ่อนเมนู ในเมนูจะสามารถเลือกหัวข้อที่ต้องการได้ เมื่อจะกลับสามารถกดได้ที่ขอบด้านซ้ายของเว็บ ซึ่งจะเป็นการกลับหน้าหลัก โดยหน้าอื่นๆก็จะใช้ลักษณะเดียวกันเพื่อสร้างความต่อเนื่องและเคยชิน

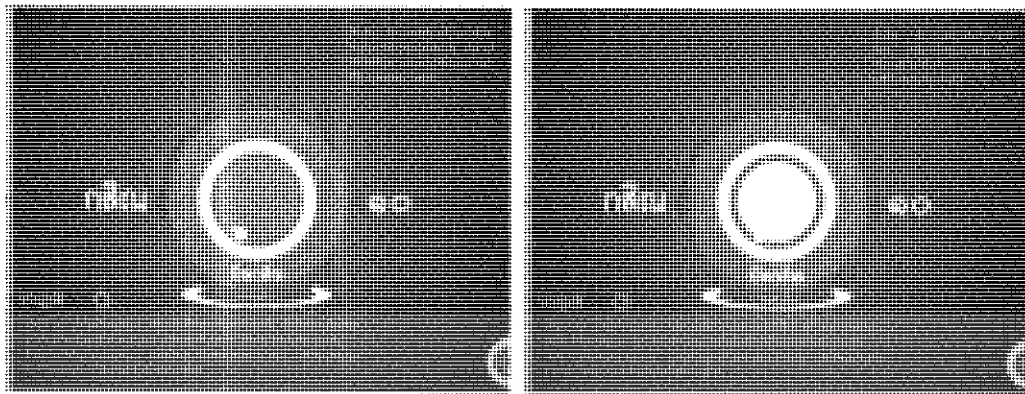

ปฏิภณดินและอาโปกสิณ

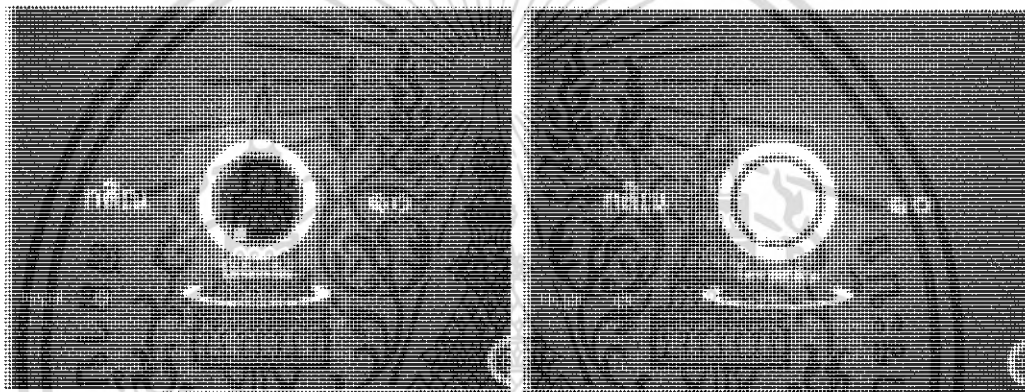

เตโชกสิณและวายุกสิณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิลภคสีนและปีดภคสีน

โถกภคสีนและโอยทภคสีน

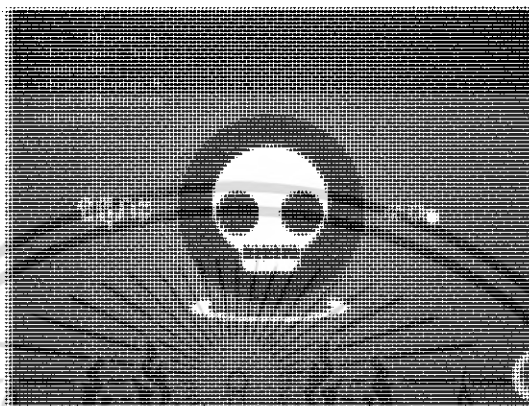
ฮาโถกภคสีนและฮาอากาศภคสีน

รูปที่ ๕.๗-๕.๑๗ - หน้าสีนต่างๆ ทั้ง ๑๐

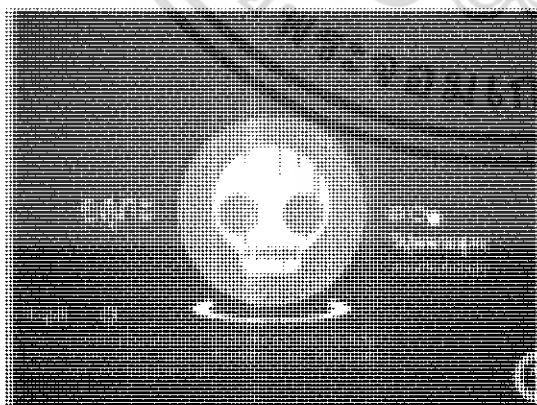
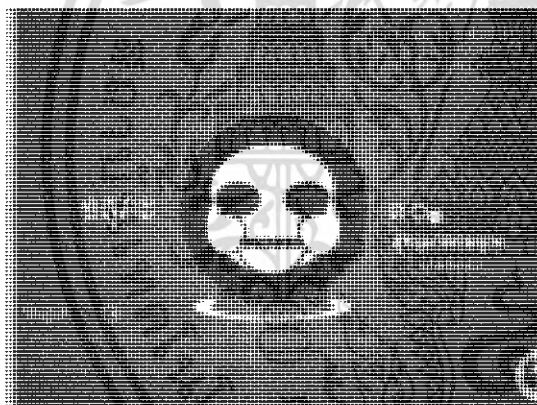
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อตุกะ ๑๐

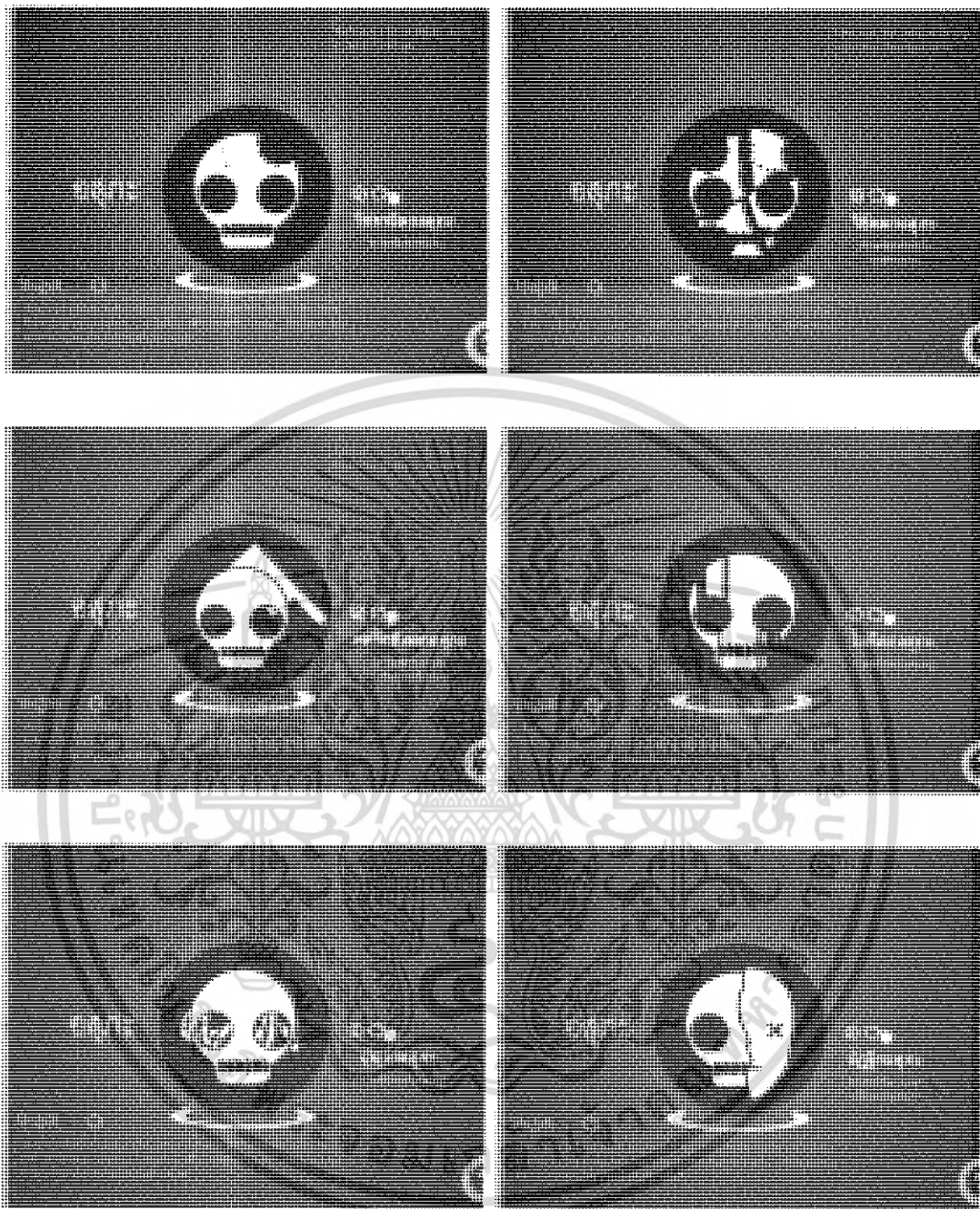
จะใช้การจัดวางที่ต่างออกไป นอกจากจะจัดความรู้สึกน่าเบื่อออกไปจากเนื้อหาแล้ว ยังทำให้การจัดวางข้อมูลจำนวนมากเข้าถึงได้ง่าย

หน้าหลักของอตุกะ ๑๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

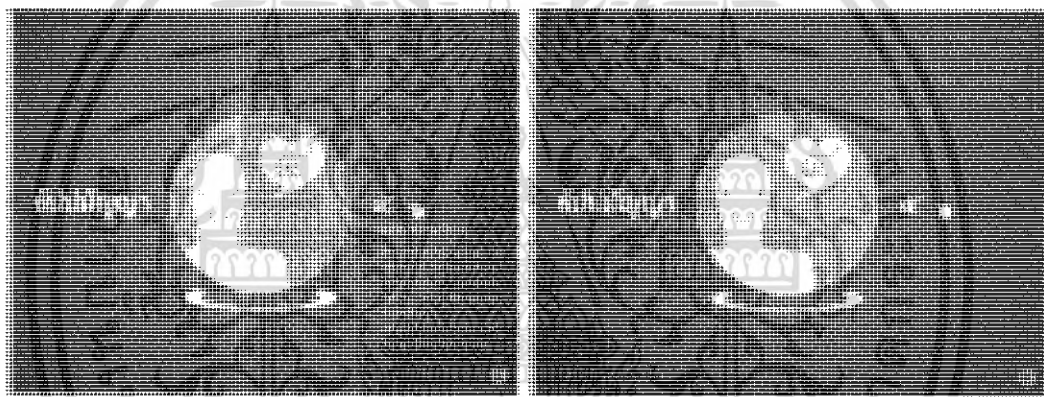

รูปที่ ๕.๑๘-๕.๒๕ - หน้าอสุภะ ๑๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ๕.๓๐ - หน้าอนุสติ ๑๐

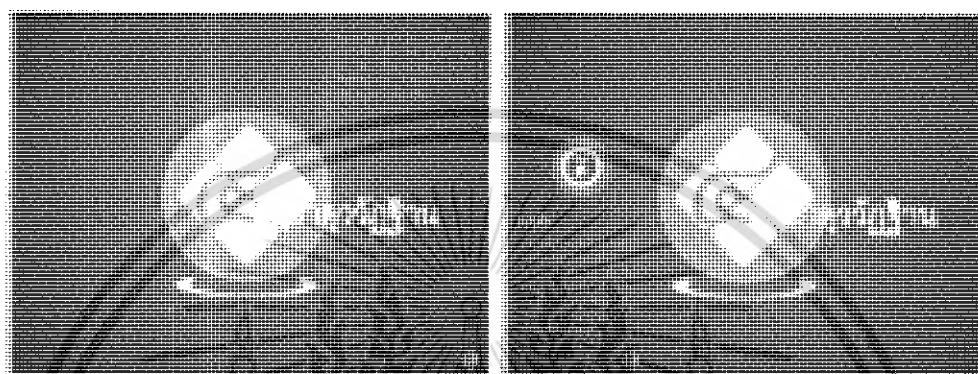

รูปที่ ๕.๓๑ - หน้าอัปป์มัญญา ๕ (พรหมวิหาร ๕)

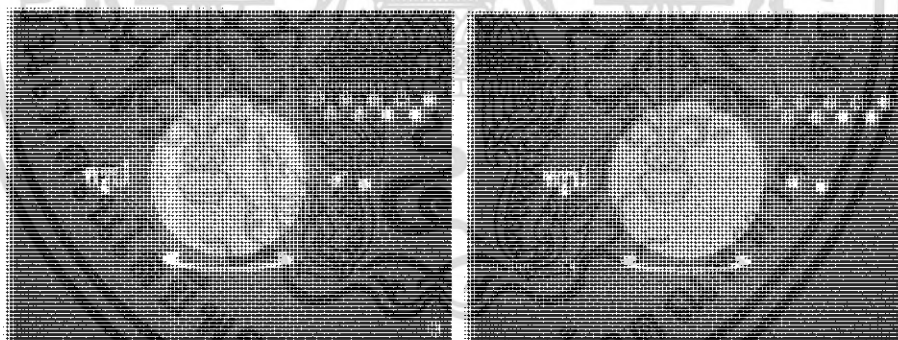

รูปที่ ๕.๓๒ - หน้าอาหารปฏิกุณสังขยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

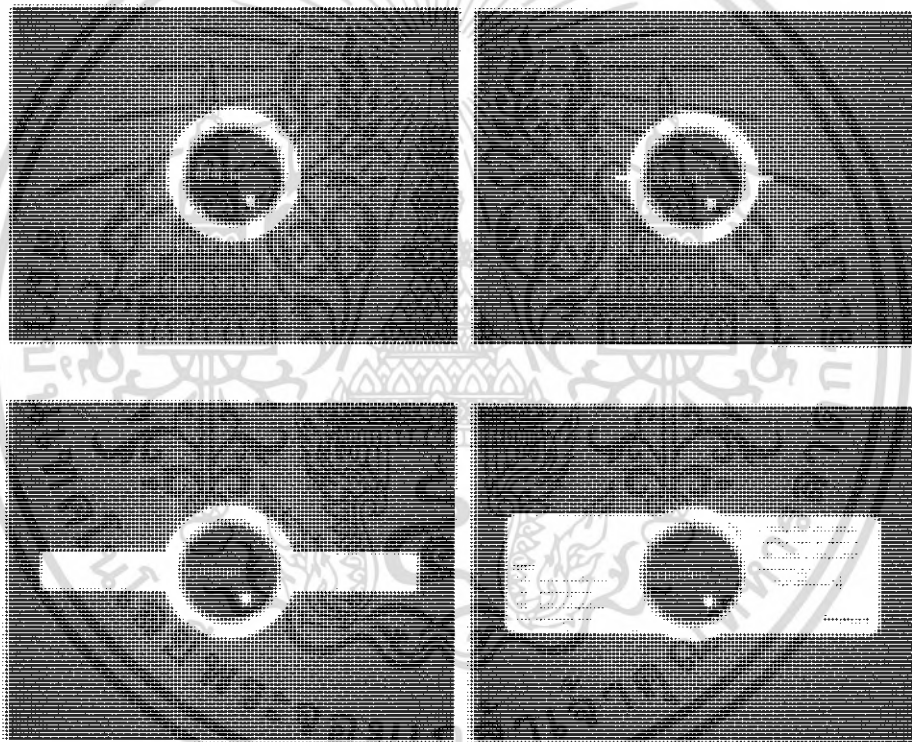
รูปที่ ๕.๓๓ - หน้าสุรตวัญฐาน

รูปที่ ๕.๓๔ - หน้าอรุป ๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าติดต่อ จะเป็นหน้าที่แสดงถึงลิงค์ในการติดต่อกับผู้ดูแลเว็บไซต์ ฟังก์ชันจะเป็นกรอบเล็กๆ เอาไว้ให้กรอกข้อมูลที่ต้องการสอบถาม เมื่อพิมพ์แล้วกดที่ติดต่อสอบถาม คำถามจะถูกส่งไปโดยอัตโนมัติ ฟังก์ชันจะมีลิงค์ที่เป็นลิงค์ของเว็บไซต์ที่มีหนังสือที่สามารถใช้อ้างอิง ไฟล์เสียง และสื่ออื่นๆ ให้ดาวน์โหลด เนื่องจากเว็บอื่นๆที่เป็นลิงค์นั้นมีความสมบูรณ์ในด้านข้อมูลมากกว่า อีกทั้งจะเป็นการทำให้หน้าเว็บมีจำนวนมากโดยไม่จำเป็น ทำให้รกจนวาย จึงนำมาไว้ในหน้าเดียวกัน

รูปที่ ๕.๓๕ - หน้าติดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

หัวข้อของศิลปนิพนธ์นี้ เนื่องด้วยหัวข้อที่ว่าด้วยสมาธิ ที่ยกมามีความแปลกใหม่ มีความยากค่อนข้างมาก เพราะเป็นเรื่องที่ชัดเจนแต่มองว่ามีแนวอ้างอิงที่ชัดเจนนั้นยาก การจะรวบรวมมาอ้างอิงทั้งหมด ย่อมเสียเวลามากกว่านี้ ข้าพเจ้าได้ใช้ร่างกายและกำลังใจในการใฝ่หาข้อมูลและความรู้รวมถึงค้นหาทางและรูปแบบใหม่ๆที่จะทำให้งานที่ข้าพเจ้าทำเป็นเรื่องไม่น่าเบื่อหน่าย การวางแผนงานนั้น ในตอนแรกมีความลำบากมากเมื่อไม่มีความรู้พอจะเข้าใจได้ จึงลงแรงลงใจศึกษาให้เข้าใจมากขึ้น แม้จะไม่มากนัก แต่ก็ช่วยให้การทำงานสะดวกและสบายขึ้น

อุปสรรคที่มีนั้น คำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้สอนให้ข้าพเจ้ารู้ถึงความอดทนและการพยายามทำการให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ และใช้สมาธิเป็นเครื่องหักขังกายใจที่เหนื่อย จากประโยชน์เหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าซาบซึ้งถึงความดีของหลักธรรมคำสอน

ในการคิดออกแบบ ปัญหาต่างๆที่ข้าพเจ้าพบนั้นมาจากทั้งตัวข้าพเจ้าเองที่ระบอบอ่อนแรงต่องาน หรือปัญหาทางเทคนิคที่ยังขาดความรู้ในระดับสูง ซึ่งประสบการณ์ทั้งหมดจะมีส่วนให้ข้าพเจ้าคิด ออกแบบ วางแผน และแก้ปัญหาในการทำงานจริงในอนาคตได้เป็นอย่างดี

บรรณานุกรม

- สุจิตรา อ่อนค้อม, การฝึกสมาธิ, พิมพ์ครั้งที่ ๘-กรุงเทพฯ : ดอกหญ้ากรุป, ๒๕๒๕
- พระพุทธเจ้าสอนมหาสติ, สถาบันวิจัยธรรมสากล
- www.praruttanatri.com เว็บพระรัตนตรัย
- www.luangpor.com เว็บหลวงพ่อ
- <http://www.palungjit.com/> เว็บปลั่งจิต
- <http://www.geocities.com/4465/> เว็บชมรมสมาธิ
- <http://84000.org/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้